

УНИВЕРСИТЕТ ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ

КАТЕДРА "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

МАГИСТЪРСКА ПРОГРАМА

"ИНФОРМАЦИОННА СИГУРНОСТ"

МАГИСТЪРСКА ТЕЗА

на тема:

Охрана на застрашени физически лица

Дипломант:

Марин Иванов

задочно обучение

Ф.№397-ИСМЗ

Научен ръководител:.....

(доц.Г.Петришки)

София

2017

Резюме

Иванов М. - охрана на застрашени физически лица. Научен ръководител доц. Г. Петришки. София 2017. Катедра „Национална сигурност“. Магистърска програма

„Информационна сигурност“. УНИБИТ. 111 стр. Брой източници – 4, списък на фигурите в текста – 47, приложения – 0.

Целта на магистърската теза е да обясни основните отговорности на всеки един участник в охранителния екип, основните отговорности, основните формации за движение в кортеж и пешеходни формации, както и реагиране на нападение срещу охраняваното лице.

В магистърската теза се разглеждат отделните елементи на физическата охрана, тактики, основни принципи и правила, които е изключително важно да се спазват, за да бъде успешна една охранителна операция.

Съдържа описание на базата на моя практически опит, изкарани курсове и квалификации, както и от практиката ми в частната охранителна компания, в която съм служител.

Ключови думи: оперативен охранител, охранявано лице, зони на отговорност, кортеж, авангард, евакуация, убежище, формации, диамант, кутия, периметър, команден пункт, заплаха, радио комуникации, наблюдение, контрамерки, разузнаване.

Съдържание

Глава 1 Въведение в охранителните операции.....	3
Основна цел	3
Второстепенна цел	3
Екип на охраната	3
1.1 Отговорности на основния телохранител (командир на охраната) .	4
1.2 Отговорности на водача на смяната	5
1.3 Отговорности на координатора на кортежа	7
1.4 Отговорности на оперативни охранители	8
1.5 Отговорности на авангарда на обекта	9
1.6 Отговорности на шофьора на водещия автомобил	10
1.7 Отговорности на шофьора на лимузината.....	11
1.8 Задължения на шофьора на оперативния автомобил	12
1.9 Задължения на охранителя на командния пункт	13
Увеличаване на състава на охранителния еки.....	14
1.10 Отговорности на допълнителни охранители.....	14
1.11 Отговорности на извънреден охранител	15
Глава 2-Тактически радио комуникации.....	16
2.1.Ползи и ограничения на ръчните радиостанции.....	17
2.2.Подслушване и заглушаване на предаванията.....	17-19
2.3.План за действие при извънредни ситуации.....	19-20
2.4.Позивни сигнали и кодови фрази.....	21
Глава 3 -Формации на екипа на охраната.....	22
3.1.Основни принципи на пешеходните формации.....	23-24
3.2.Общи правила за формациите.....	24-25
3.3.Лични отговорности.....	26-27
3.4.Нива на осъзнаване според системата на Купър.....	28

3.5.Правило на една ръка разстояние.....	29
3.6.Правило следи ръцете.....	30
3.7.Работа в екип.....	30-31
3.8.Състав на формациите на охраната.....	32-40
Глава 4 - Реагиране на нападение срещу охраняваното лице	41
4.1.Устна тревога.....	41
4.2.Прикритие.....	42
4.3.Евакуация.....	43
4.4.Убежище.....	44
Глава 5 - Модификация на пет-членната формация „диамант“	47
5.1.Входни врати и въртящи се врати	47
5.2.Въжени прегради.....	48-50
5.3.Стълбища и асансьори.....	50-51
Глава 6 - Пристигане и отпътуване.....	51
6.1.Зона на покритие.....	51-53
6.2.Силна и слаба страна на отпътуване.....	54-55
6.3.Комуникация по време на пристигане и отпътуване.....	56-60
6.4.Процедури за пристигане и отпътуване.....	61-62
6.5.Присигане от силната страна.....	62-65
6.6.Отпътуване от силната страна.....	65-66
6.7.Пристигане от слабата страна.....	66-68
6.8.Отпътуване от слабата страна.....	69-70
Глава 7 - Концентрични кръгове на охраната.....	70
7.1.Основни концентрични кръгове на охраната.....	71-74
7.2.Концентрични кръгове на охраната на различни обекти	74-79
7.3.Убежище.....	79-86

7.4.Реагиране на заплаха срещу концентричните кръгове на охраната...	87
Глава 8 - Наблюдение и контрамерки.....	87
8.1.Наблюдение.....	88
8.2.Откриване на наблюдение.....	88-89
8.3.Контра-наблюдение.....	89-90
8.4.Вражеско наблюдение.....	90-93
8.5.Контрамерки.....	94-102
Глава 9 - Охранително разузнаване.....	102
9.1.Набиране на охранителна разузнавателна информация.....	103
9.2.Анализ на заплахите.....	104
9.3.Предимства на охранителното разузнаване.....	104-105
9.4.Поддържане и анализ на охранителното разузнаване.....	106
9.5.Използване на охранителното разузнаване.....	107-108
Заклучение.....	108-110
Използвана литература.....	111

Глава 1 - Въведение в охранителните операции

В тази глава ще разгледам и засегна целите на екипа на охраната, структурата, роли на членовете на екипа на охраната, пешеходните формации и подреждането на кортежа. Това са основни принципи и правила, по които трябва да се работи и също така да се тренира.

Терминология

Термин	Съкращение/акроним
Основен телохранител ОТ (командир на охраната)	ОТ
Водач на смяната	ВС
Авангард/Предварителен охранител на обекта	А

Въведение

Като членове на охранителния екип, трябва да сме наясно с отговорностите на всеки оперативен охранител в рамките на охранителния екип, както и с отговорностите на останалите охранители. Познаването на ролите на всеки агент/охранител в охранителния екип осигурява надеждна охрана на охраняваното лице.

1. Основна цел-защита на охраняваното лице от физическа вреда
2. Второстепенна цел-защита на охраняваното лице от тормоз или притеснение

Основна цел на екипа на охраната

Основната цел на екипа на охраната е да защити охраняваното лице от физическа вреда и от ситуации, които могат да застрашат неговата личност или свобода.

Опасностите могат да бъдат следните: убийство, непредумишлено убийство, устни или физически заплахи, изнудване, отвличане, нападение

Второстепенна цел на екипа на охраната

Второстепенната цел на екипа на охраната е да се защити охраняваното лице от тормоз или притеснение. Дори когато няма непосредствена заплаха или нападение, практиката ми показва, че нивото на защита не трябва да намалява, за да се предотвратят всички притеснения и тормоз на охраняваното лице.

Примерите за потенциално неудобни ситуации за охраняваното лице могат да включват: хвърляне на предмети по охраняваното лице, спъване или падане.

Основният състав на екипа на охраната според Close Protection Operative /European security academy/ включва: основен охранител ОТ, водач на смяната ВС, координатор на кортежа, оперативни охранители (в следящата кола, отзад ляво и дясно), авангард(предварителен охранител), водач на водещия автомобил, шофьор на лимозината, водач на оперативния автомобил, охранител на коадния пункт.

По подробно основните отговорности на членовете на екипа както следва:

1.1. Отговорности на основния телохранител (командир на охраната)

Основният телохранител трябва да е експерт по охрана и осигурява близка защита на охраняваното лице. Основният телохранител планира, администрира и контролира екипа на охраната. В зависимост от размера и обхвата на охранителната операция, основния охранител може да делегира отговорности на ръководителя на смяната, авангарда/предварителния агент на обекта и другите членове на екипа, според нуждите.

В кортежа, основния телохранител пътува на предната пътническа седалка (позиция В2) на лимузината, докато охраняваното лице пътува на задната седалка директно зад основния охранител (позиция В4). Основния телохранител (командира) е "тих" водач на охранителния екип. Основният телохранител слуша радио комуникациите и наблюдава движението по пътя, и други ситуации, но неговата комуникация обикновено е запазена за охранявано лице, или в зависимост от това, което други обстоятелства наложат.

В пешеходните формации основния телохранител трябва да е на една ръка разстояние зад охраняваното лице, като осигурява близка защита, и служи като телесен щит за охраняваното лице, в случай на евентуално нападение.

Основният телохранител има допълнителни отговорности като изграждане на добро разбирателство с охраняваното лице и неговия персонал, като трябва да поддържа официално държание, но и се приспособява към личния стил на охраняваното лице(ВИП) и неговия персонал.Той трябва да им разясни ролите и очакванията на охранителния екип, да осигури навременен обмен на информация по отношение на графика на ВИП-а, някои елементи на охранителния план, и всяка друга уместна информация.

Основният телохранител носи най-голяма отговорност и ръководи охранителния екип, като е добре да обучи водача на смяната ВС за евентуален негов заместник. Според нуждите ОТ може да делегира отговорности на ВС, авангарда/предварителния агент на обекта или други членове на екипа, като трябва да направи преценка при разпределянето на задачите, и вземе предвид следните фактори:

стаж,опит,познания,умения,отношение,поведение.

За по-малките екипи, назначава агентите на конкретни контролни позиции и смени, преди тръгването на екипа

За по-големите екипи, делегира разпределението на задачите на водача на смяната, ако това е необходимо

Носи най-голямата отговорност

Основният телохранител носи най-голямата отговорност за безопасността на охраняваното лице и успеха или провала на охранителния екип.Той ръководи всичко, от поведението на екипа до необходимото оборудване за провеждане на охранителната операция.

Това оборудване може да включва: превозни средства, комуникационно оборудване, въоръжение, медицински комплекти, друго подпомагащо оборудване.

1.2. Отговорности на водача на смяната

Водачът на смяната докладва пряко на основния телохранител и е тактически командир на екипа при провеждане охранителни операции. Докато Основния телохранител служи като бодигард на охраняваното лице и се концентрира върху него, водачът на смяната често контролира останалата част на екипа. Водачът на смяната е основната радио-връзка на основния телохранител, командния пункт и останалите оперативни охранители.

В кортежа, водача на смяната пътува на предната пътническа седалка на оперативния автомобил, като поддържа основните радио комуникации с командния пункт, с авангарда на обекта, и с всички останали оперативни охранители в кортежа. Водача на смяната ВС взема тактическите решения за работа, като дава указания на оперативните охранители, прави промени в охранителните тактики според нуждите.

В пешеходните формации ВС се придържа към задната част на формация "диамант" зад ВИП-а и ОТ, но пред извънредния охранител (ако има такъв). Негова е грижата да поддържа цялостта на формацията, като осигурява 360 градуса покритие около ВИП-а, като дава тактически указания на охранителите и прави промени, според нуждите.

Като ръководител на първо ниво в екипа на охраната, водача на смяната изпълнява различни административни задължения, възложени му от основния телохранител, например: подготовка на дневни графици на оперативните охранители, ръководене на работата на командния пункт, дневниците за посетители, телефонните обаждания, информация за промени на смени, маршрутни планове, радио комуникации.

В моята практика когато екипа посещава даден обект за продължителен период от време, ръководителят на смяната трябва редува позициите на наличните оперативни охранители от пост на пост, като по този начин създава т.нар. "текущ постови график." Този вид график помага на водача на смяната да гарантира, че агентите/охранители ще бъдат бдителни и целенасочени и предоставя на всеки охранител възможност за почивка. Водача на смяната участва в планирането на мисията и инструктажа. Той работи в тясно сътрудничество с главния агент и охранителния екип за да координира охраната на охраняваното лице по време на придвижване.

1.3. Отговорности на координатора на кортежа

В нашата охранителна компания координатора на кортежа отговаря пряко на водача на смяната. Той е началник на шофьорите на кортежа и има

Отговорности на координатора на кортежа

функцията на "очите и ушите" на кортежа по време на придвижването му. Координаторът на кортежа отговаря за организирането и поддръждането на превозните средства, както и охраната на кортежа на всеки обект. Координаторът на кортежа е част от екипа на охраната на кортеж от три автомобила.

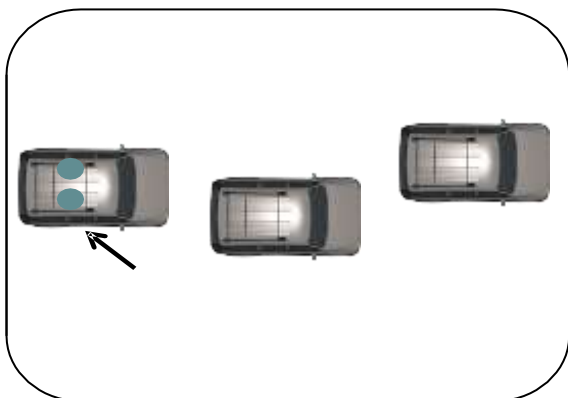
Той най-често пътува на предната пътническа седалка на водещия автомобил (позиция L2). Задължително трябва да знае главния, резервния и аварийния маршрути от, и до всеки обект, както и болниците и убежищата по маршрутите. Негово задължение е да осведомява водача на смяната за препоръчителните промени в маршрута, поради потенциални заплахи, ПТП-та, строежи и ремонти, и условията за движението по маршрута.

По правило координатора на кортежа не участва в пешеходните формации и стои с автомобилите на кортежа. Той участва в охраната по време на пристигането и отпътуването. На практика той/тя физически контролира (отваря/затваря) вратата на охраняваното лице, когато пешеходната формация тръгва от лимузината при пристигане, и когато пешеходната формация се приближава към лимузината преди и по време на отпътуването. Когато екипа напуска кортежа пеша, координатора на кортежа затваря вратата, след като охраната и охраняваното лице преминат“ точката на незавърщане.“

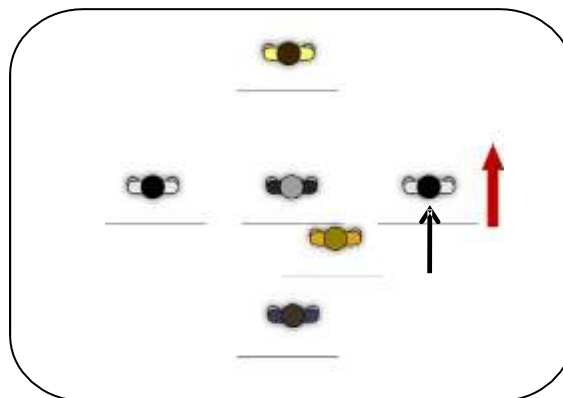
Друга отговорност на координатора е да охранява кортежа, когато е на място/обект, да поддържа кортежа на безопасно място при пристигане и отпътуване. Също така може да служи и като помощна комуникационна връзка на командния пост, при заповед от водача на смяната. Негово задължение е също да пренареди кортежа на предварително уговорено място за незабавно отпътуване, при сигнал от ВС.

1.4. Отговорности на оперативни охранители

В моята практика двамата оперативни охранители подкрепят охранителния екип и имат отговорности както в кортежа, така и пешеходните формации. Тези агенти трябва да са взаимнозаменими Тъй като формациите могат да се променят, тези оперативни охранители трябва да бъдат добре подготвени в областта пешеходни формации, пристигане и заминаване.

F3
F4
Оперативен
охранител

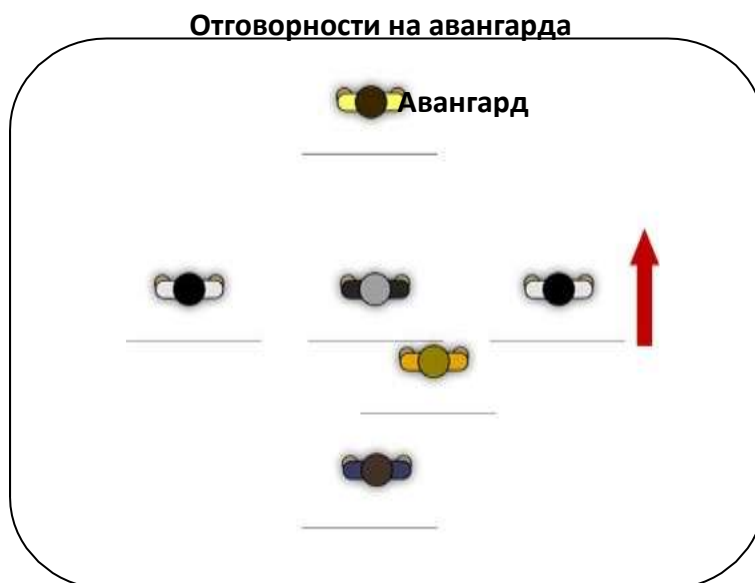
Оперативен
охранител
(ляво отзад)

Двамата оперативни охранители обикновено седят в оперативния автомобил на лявата и дясната задни седалки (позиции F3 и F4). Те наблюдават от страни и извън автомобила за потенциални заплахи и осведомяват шофьора условията на движението и безопасните промени платната на пътя. Те казват на шофьора кога е безопасно да се смени платното, като използваме кратко и ясно- "чисто" и "имай готовност". В пешеходните формации, оперативните охранители трябва да осигуряват визуално покритие на охраняваното лице, както и да следят за необичайни неща, които могат да бъдат потенциална заплаха. Тяхно задължение е да подпомагат основния телохранител в осигуряването на защита/екраниране на ВИП-а по време на нападение, както и да реагират на заплахите в техния сектор на отговорност. Изпълняват разпорежданията на ВС и ОТ, също така осигуряват изправността на издадените оръжия, както и да бъдат правилно пренасяни.

1.5. Отговорности на авангарда на обекта

Авангарда/предварителния агент на обекта в нашата охранителна компания е експерта за охрана на обекта, който охраняваното лице ще посети, като той отговаря за планирането и изпълнението на предпазителните мерки преди посещението на охраняваното лице. За по-големите обекти или обектите с по-високо ниво на заплаха, може да са

необходими повече авангарди/предварителни агенти на обекта.
Авангарда обикновено пътува отделно от кортежа, за да може да бъде на обекта преди пристигането на кортежа.

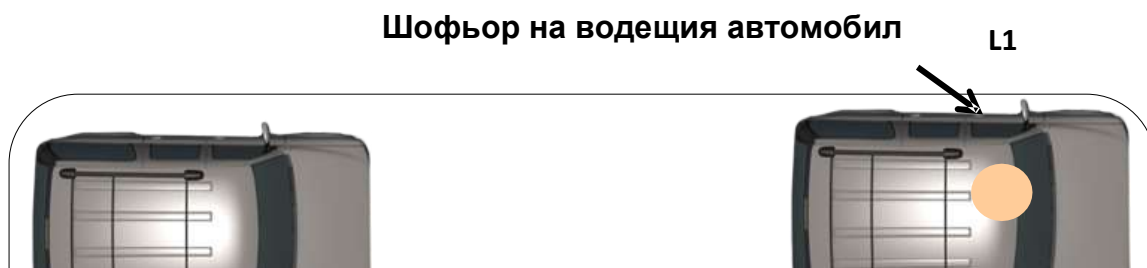

Авангарда разпределя задълженията и отговорностите на постовите охранители, поддържа комуникацията с ВС , за да предостави актуална информация относно обстановката на обекта.Той трябва да посрещне екипа на охраната на определеното място в момента на пристигането на кортежа.

Авангарда ходи на челна позиция, най-отпред във формацията, като води екипа през цялото време, до отпътуването на екипа с охраняваното лице.

1.6. Отговорности на шофьора на водещия автомобил

Шофьора на водещия автомобил на практика отговаря за шофирането на водещия автомобил, в който се вози координатора на кортежа. Той седи на позиция L1 В кортежа,като водещия автомобил се движи задължително пред лимузината. Обикновено шофьора на водещия автомобил е оперативен охранител, който умее да прилага техниките на защитно шофиране.

Задължително е шофьора да познава главния, резервния и аварийния маршрути до и от всеки обект, както и убежища и болници, да определя темпото на движение на кортежа, съобразно условията на движението и безопасността. Той трябва да реагира на всяка заплаха пред кортежа, да осигурява безопасността на лимузината, чрез блокиране на движението, или ако е необходимо да прикрива маневрите на лимузината, и изпълва тактиките за кортеж по време на всички операции на кортежа.

Шофьора на водещия автомобил по правило не участва в пешеходните формации, но остава с водещия автомобил за да поддържа неговата безопасност. Поддържането на безопасността на водещия автомобил е изключително важно, защото предоставя възможността за неговото използване като убежище за охраняваното лице, при възникване на спешна ситуация.

Когато кортежа пристига на местоназначението, шофьора на водещия автомобил остава с автомобила и наблюдава сектора пред и отляво на кортежа. Той също така е попечителя на резервния ключ за лимузината и оперативната кола в началото на всяка смяна. Той води дневника на превозното средство и гарантира поддръжката му.

Другите отговорности на шофьора са :познаването на характеристиките и работните параметри на автомобила, поддръжката на автомобила и счетоводството за дневника му, подготовката на превозното средство 30 минути преди заминаването, запалването на двигателя на превозното средство 15 минути преди придвижване, съхранението на ключовете на автомобила, преместването на водещия автомобил, според нарежданията на координатора на кортежа или ръководителят на смяната.

1.7. Отговорности на шофьора на лимузината

Шофьора на лимузината е важен член на охранителния екип и отговаря за управлението на превозното средство, в което се намира охраняваното лице. Шофьора на лимузината седи на позиция V1. Обикновено шофьора

на лимузината в нашата фирма е оперативен охранител, който умее да прилага техниките на защитно шофиране.

Той трябва да умее да използва тактиките за кортеж по време на всички операции на кортежа, да управлява лимузината по много добре контролиран и плавен начин, така че осигури удобство на охраняваното лице. Също така и влияе на темпото на движение на кортежа според указанията на основния телохранител, като получава наставления както от него, така и от водача на смяната. Друго задължение на шофьора е да реагира по подходящ начин и показва отлични шофьорски умения, ако има нападение или заплаха спрямо кортежа; например, като използва маневри за избягване на опит за таран на лимузината от страна на нападател, да познава главния, резервния и аварийния маршрути, както и маршрутите до болниците и убежищата, според указанията на предварителния инструктаж.

Шофьора на лимузината по правило не участва в пешеходните формации, но остава с лимузината за да поддържа нейната безопасност.

Поддържането на безопасността на лимузината, предоставя възможността за нейното използване като убежище за охраняваното лице, при възникване на спешна ситуация.

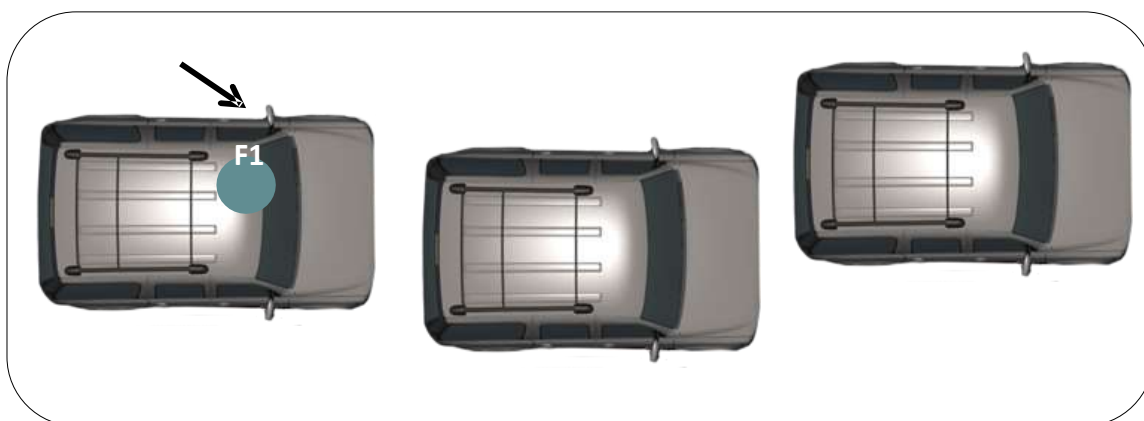
Шофьорът на лимузината има същите допълнителни задължения като тези на шофьора на водещия автомобил. Шофьорът на лимузината също осигурява чистота на автомобила отвътре и отвън и отговаря за механичната изправност на автомобила, включително редовното техническо обслужване.

1.8. Задължения на шофьора на оперативния автомобил

Шофьора на оперативния автомобил по правило отговаря за управлението на автомобила, в който пътува водача на смяната и двамата оперативни охранители. Шофьора на оперативния автомобил седи на позиция F1 В

кортежа, оперативния автомобил се движи зад лимузината. Шофьора на оперативния автомобил трябва да умее да прилага техниките на защитно шофиране.

Шофьор на оперативния автомобил

Той също така използва тактиките за кортеж по време на всички операции на кортежа. Може да получава наставления както от основния телохранител, така и от водача на смяната. Реагира по подходящ начин и показва отлични шофьорски умения, ако има нападение или заплаха спрямо кортежа; например, като използва маневри за избягване на опит за таран на лимузината от страна на нападател. Задължително е да познава главния, резервния и аварийния маршрути, както и маршрутите до болниците и убежищата, според указанията на предварителния инструктаж. Използването на оперативния автомобил за осигуряване на защита за лимузината, провеждане на маневри като покриване отляво и отдясно и блокиране от зад също влиза в задълженията на шофьора на оперативния автомобил.

На практика той не участва в пешеходните формации, но остава с оперативния автомобил за да поддържа неговата безопасност, защото при нужда той може да бъде евентуално убежище за охраняваното лице, при възникване на спешна ситуация.

Случвало се е доста пъти в ежедневната ни работа, особено в „рискови зони“.

Шофьорът на оперативния автомобил има същите допълнителни задължения като тези на шофьора на водещия автомобил и шофьора на лимузината. Когато кортежа пристигна на обекта (местоназначението), шофьорът на оперативния автомобил остава с автомобила. По време на пристигане и отпътуване шофьора на оперативния автомобил наблюдава сектора зад ,и отляво на кортежа.

1.9. Задължения на охранителя на командния пункт

Обикновено в нашата охранителна компания командния пункт работи 24 часа в денонощието и е оперативен център на охранителния екип. Той може да е разположен на място или отдалечен, а може и да е разположен близо до работното място на охраняваното лице.

Охранителя на командния пункт отговаря за предоставянето на помощ на охранителния екип който е на смяна, както в спешните, така и не спешните ситуации, например, предоставянето на телефонен номер на охраняваното лице или установяването на контакт с болницата в случай на необходимост. Постоянното следене на радио комуникациите и поддържането на постоянно проследяване на движението на екипа на карта е друго негово задължение. Негова отговорност е също придвиждането на евентуално необходима помощ, препредаването на информация на главния агент/охранител и водача на смяната, както и поддържането на дневника за инциденти, малки или големи, които екипът смята за подозрителни, например: определено лице прави снимки с мобилен телефон всеки ден на едно и също място, или някакъв вид нападение.

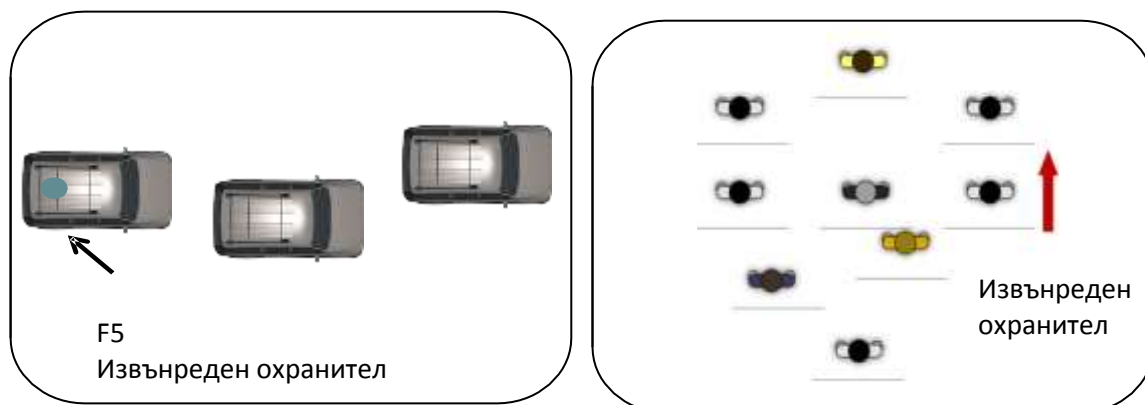
Увеличаване на състава на охранителния екип

Видът на охраняваното лице и нивото заплаха имат особено значение при определянето на размера на охранителния екип. Ако нивото на заплаха изисква допълнителни кадри, и при наличие на такъв ресурс разбира се, може да се добавят допълнителни охранители към кортежа и охранителната формация „диамант“. Прибавянето на охранители към формации „диамант“ води до създаването на формация „кутия“, която позволява на охранителите да се концентрират върху по-малки зони на отговорност.

Включването на тези трима допълнителни охранители към екипа на охраната изпълва докрай кортежа с три автомобила и превръща формацията „диамант“ във формация „кутия“.

1.10. Отговорностите на допълнителни оперативни охранители

Двама допълнителни охранители могат да бъдат добавени на задната седалка на водещия автомобил (позиции L3 и L4). Тези агенти изпълняват задачи, подобни на тези на агентите в оперативния автомобил. Когато такива охранители се добавят към формация диамант, те застават в лява задна и дясна задна позиции, непосредствено пред левия заден и десния заден охранител от оперативния автомобил.

Задълженията на допълнителните охранители, към водещия автомобил са същите като тези на допълнителните охранители на екипа в пилотния автомобил, които споменах по-рано. Тези допълнителни охранители седят във водещия автомобил на лявата и дясната задни седалки (позиции L3 и L4). Те трябва да наблюдават от страни и извън водещия автомобил за потенциални заплахи и осведомяват шофьора за условията на движението.

Тези охранители се включват в лявата задна и дясната задна позиции, непосредствено пред левия заден и десния заден охранител от оперативния автомобил. Техните задачи са основно осигуряване на визуално покритие на охраняваното лице, в зависимост от страната на която се намират, следене за необичайни неща, които могат да представляват потенциална заплаха, подпомагане на ОТ в осигуряването на защита/екраниране на охраняваното лице по време на нападение, и естествено реагират на заплахите в техния сектор на отговорност.

1.11 Отговорности на извънредния оперативен охранител

Извънреден охранител може да бъде прибавен на задната седалка на оперативния автомобил. Тази позиция се нарича "извънредна", защото обикновено се намира на задната седалка обърната навън или в багажното пространство на автомобила. Когато извънреден охранител се прибави към пет-членна формация "диамант", той застава в най-задната позиция на пешеходната формация. Извънредния охранител осигурява допълнително покритие в задната част на пешеходната формация. Той обикновено участва в екипа когато има високо ниво на заплахата. В нашата фирма основния охранител, водача на смяната и авангардния охранител заедно определят, дали е необходим извънреден охранител. Прибавянето на извънреден охранител в оперативния автомобил увеличава огневата мощ и покритието на кортежа. В кортежа,

извънредния охранител е въоръжен и осигурява насочено покритие зад кортежа. Ако автомобила има три реда седалки, извънредния охранител седи на третия ред, насочен назад (позиция F5). Ако автомобила има два реда седалки, извънредния охранител седи на задния ред, между левия и десен охранители, на колене обърнат назад.

В пешеходните формации той ходи зад водача на смяната, директно зад охраняваното лице, на определено от водача на смяната разстояние.

Задължението му е да осигурява визуално покритие зад охраняваното лице и формацията, да следи за необичайни неща, които могат да представляват потенциална заплаха, да подпомага ОТ в осигуряването на защита/екраниране на охраняваното лице по време на нападение, и разбира се реагиране на заплахите в неговия сектор на отговорност.

В тази глава описах целите и организацията на екипа на охраната, както се работи в нашата охранителна фирма. Също така обсъдих задълженията на всички агенти/охранители на екипа на охраната. Освен това описах определените позиции на всички агенти охранители в екипа на охраната по време на пътуване на кортежа и движение във формация „диамант“. Познанията в тази област са жизненоважни, и значително намаляват възможността за нападение и помагат да бъде в безопасност охраняваното лице.

Глава 2 -ТАКТИЧЕСКИ РАДИО КОМУНИКАЦИИ

Ясните и сигурни комуникации са жизненоважни за успеха на охранителния екип, по време на изпълнение на всички оперативни задължения. За да комуникираме ефективно между нас,охранителите, трябва да можем да използваме различни методи. Важно е всички членове на охранителния екип, да знаят как се поддържа и експлоатира комуникационно оборудване правилно и как да прилагат правилни процедури за комуникации. Ефективните комуникации допринасят за цялостния успех на операцията.

2.1. Предимства и ограничения

Радиостанциите са предпочитаното средство за комуникация на всички охранителни екипи, защото те осигуряват всички членове с бърза информация и пряк контакт с водачите на екипите. Членовете на охранителните екипи са в състояние да общуват с останалите членове на

охраната по време на пешеходните формации и движението на кортежа. Радиостанциите позволяват на авангардния агент, да предава ценна информация на охранителния екип, докато той се движи в кортежа на път към и от обекта. Водачът на смяната на охранителния екип, също докладва местоположението на охраняваното лице, движението на кортежа, както и извънредните ситуации на командния пункт по радиостанцията. Допълнително предимство е, че преносимите радиостанции са по-евтини за закупуване от другите видове комуникационна техника, както и разходите за поддръжката им са минимални.

2.2. Подслушване и заглушаване

Ръчните радиостанции имат някои ограничения, като напр. подслушване на предаванията, заглушаване на предаванията, радио обхват, чувливост, ограничен живот на батерията.

Радиостанциите могат да осигурят незабавна и директна комуникация, но противниците често притежават средства за подслушване на радиопредаването. Радиостанциите ни не могат да разпознават това подслушване, така че ние няма как да знаем дали други лица слушат нашия сигнал. Един от начините да затрудним противниците да разбират разговора ни е да използваме повиквателни сигнали или кодови думи, по време на нашите радиопредавания. Можем също така да криптираме радиостанциите, за да намалим прихващането на предаването.

Всички радиостанции работят на дължината на вълната или честота. Един противник може да "заглуши" нашата радиочестота като изпраща вълни с подобна на нашата честота. Това ще попречи на нашия сигнал. Ако нашият радио сигнал е "заглушен", ние няма да можем да изпращаме или получаваме радио предавания, или изпратените и получени съобщения, ще бъдат изкривени, така че да не могат да бъдат разбрани.

За да заглушат нашия радио сигнал, противниците ни трябва да знаят честотата, на която работим. Това не е трудно да се определи. Те могат да използват елементарно оборудване за тестване на всяка честота, докато намерят вярната/нашата. За да противодействаме на този саботаж, ние обикновено превключваме честотите, като сменяме каналите на радиостанциите или преминем към алтернативни методи за комуникация.

Климатичните условия, като например мълнии, силни бури, мъгла, както и характеристиките на терена, като хълмове, долини, планини и високи сгради могат да намалят обхвата на нашия радиосигнал. Тези условия ограничават размера на нашия район на радиопредаване.

Ретранслаторните станции могат да елиминират тези пречки и да удължат района, в който можем ефективно да предаваме.

Радиостанциите са направени от здрави материали, но могат да се счупят. Те могат да бъдат трайно повредени в резултат на небрежност, като изпускане или потапяне във вода. Винаги трябва да бъдем много внимателни, за да избегнем повреда на радиостанцията ни.

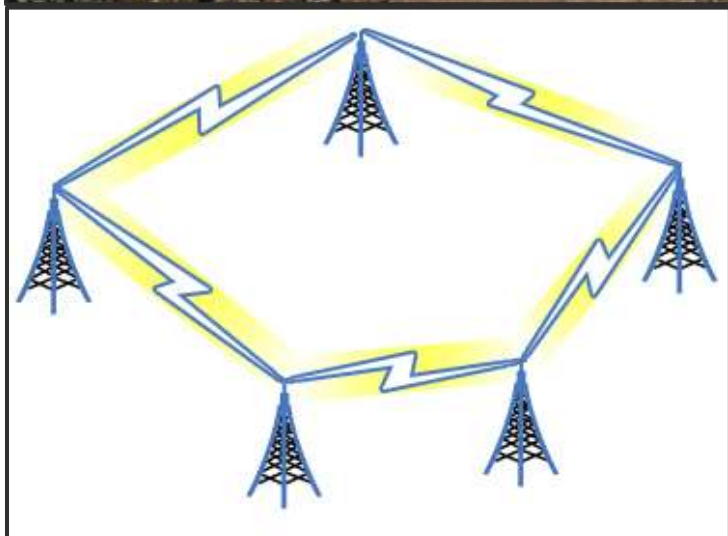
Обикновено, батериите на нашите радиостанции издържат около 24 часа на едно зареждане, но това по никакъв начин не е гарантирано, затова ние не трябва да разчитаме на пълни 24 часа работа. Продължителност на живота на батериите от едно зареждане, зависи и намалява от редица фактори: работна температура, радио мощност, налични амperi батерия, и продължителността на предаването (постоянна употреба). Трябва да се има предвид, че работата на батериите намалява значително при извънредно ниски температури. Винаги трябва да бъдем подготвени, че имаме допълнителни батерии, ако ще има нужда от нашата радиостанция за продължителни периоди от време и няма да има достъп до зарядно устройство.

Никел-кадмиевите батерии, които се наричат "Ni-Cad," могат да се презареждат, докато литиевите и алкалните батерии не могат. Никел-кадмиевите батерии са най-често използваните батерии за двупосочни радиостанции и имат репутация за дълъг живот, издържливост и висок капацитет. Основните предимства на никел-кадмиевите батерии са ниската им цена и висока устойчивост на температурни промени, с изключение на много силен студ, както отбелязах по-горе.

Основният недостатък на никел-кадмиевите батерии е тяхната податливост на "ефекта на паметта." Когато зареждаме батерията на радиостанцията, е важно да помним, че имат памет на заряда. Това означава, че ако многократно сме зареждали батерията, когато зарядът е ползван само частично, батерията постепенно губи способността си да се презарежда напълно и в крайна сметка, пълния капацитет на батерията намалява. Може да удължим живота на батерията, като я оставяме да се

изтощи напълно след всяка употреба, преди да я поставим в зарядното устройство. Този недостатък на никел-кадмиевите батерии, прави наложително, внимателно да следим практиката на презареждане на батерията; в това отношение, за тези батерии може се каже, че изискват относително висока поддръжка.

Когато две радиостанции комуникират директно една с друга, това се нарича симплекс защото комуникацията става еднопосочно, във всеки даден момент. За да се постигне по-голям обхват на комуникация, често се използва радио ретранслатор. Радио ретранслатора е базова радиостанция с голяма антена. Всяка радиостанция комуникира с ретранслатора ,той препредава сигнала на другите преносими радиостанции. Ретранслатора се поставя нависоко за да осигури това,че комуникациите се препредават през целия район на работа.

2.3. Планове за действие при извънредни ситуации

Както посочих по-горе, радио комуникациите имат своите ограничения. Плановете за действие при извънредни ситуации осигуряват, комуникациите да не бъдат прекъснати, ако изгубим нашите радиокомуникации. Алтернативните методи за комуникация, които могат да бъдат взети предвид, са мобилните телефони, сателитните телефони, обществените телефони, а дори и визуални сигнали, които екипа на охраната сме си разработили.

Оперативната заповед, която е писмен план, който обяснява подробностите за движение на охранителния екип, също трябва да изброява плановете за действие в извънредни ситуации за комуникациите. Комуникационната част от плана за извънредни ситуации съдържа радиочестотите (каналите) на охранителния екип, позивни сигнали, кодовите думи, както и основните и резервните комуникационни методи, като например радиостанции, мобилни телефони, текстови съобщения, както и словесните комуникации.

Следното е примерна оперативна заповед на план за действие за комуникациите при извънредни ситуации, което използваме в нашата охранителна компания:

Основни средства за комуникация ще бъдат радиостанцията, на канал 1, като основна, и канал 2 като резервна честота. Мобилните телефони ще бъдат средства за резервни комуникации. Използвайте повикващи сигнали и кодови думи, според указанията.

След подбора на резервен или извънреден комуникационен план, всички членове на охранителния екип трябва да бъдат информирани за плана и знаят как да го приложат преди началото на охранителната операция.

2.4. Позивни сигнали

Позивните сигнали са букви, цифри, думи или комбинация от такива, които се използват за да се идентифицират лица или звена. Например, един водач на екипа може да има "Танго едно" като позивна или може да използва фамилието си име. В този случай, всички членове екипа на охраната трябва да знаят, че когато позивната "Танго едно" се използва в предаване, тя позовава водача на екипа.

Използваме прости позивни сигнали за да ускоряваме комуникациите и да направим по-лесно за всички да ги научават и помнят. Доказано е че в динамична среда и кризисна ситуация простите сигнали работят по-добре.

Кодовите фрази се състоят от една дума или комбинация от думи, използвани вместо действителна дума (или думи), за да прикрият истинския смисъл на съобщението. Кодовите фрази намаляват вероятността, враговете да разпознават и идентифицират маршрутите на охраняваното лице и обектите. Можем и е препоръчително да използваме и кодови фрази, за да идентифицираме места, които често се посещават от охраняваното лице, като работното място(а), ресторанти, училището на децата, или църква.

Например, можем да припишем кодовата фраза "Red One" ("Едно червено") на основният път по който пътува охраняваното лице. Кабинетът на охраняваното лице може да бъде наричан "Понтияк", а сградата, която то посещава да бъде наричана "Шевролет." При използването на тези кодови фрази, комуникациите между членовете на екипа могат да звучат кпо следния начин:

"Сиера едно, Сиера едно, тък е Танго едно, Суровата кожа/охраняваното лице/ напусна Понтияк и е напът за Шевролет по Едно червено, предавам".

Можем да използваме кодови фрази, за да предизвикаме конкретни действия. Използваме тази кратка и сбита форма на радио комуникация, за да комуникираме, необходимите планове за действие, без подробни обяснения. Това помага да се минимизират радио трансмисиите, което съкращава дългите съобщения, които могат да блокират радиочестота и пречат на другите да използват същата честота.

Глава 3- Формации на екипа на охраната

Терминология

Термин	Съкращение/Акроним
Основен/главен телохранител	ОТ
Ляв преден оперативен охранител	ЛП
Ляв заден оперативен охранител	ЛЗ
Охранявано лице	О
Десен преден оперативен охранител	ДП

Термин	Съкращение/Акроним
Десен заден оперативен охранител	ДЗ
Водач на смяната	ВС
Извънреден охранител	И

По-рано обсъдих ролята на охранителите в екипа на охраната. Пешеходните формации на охранителните екипи осигуряват защита на охраняваното лице, като вътрешен кръг на охраната. Тези формации могат да варират от един телохранител, действащ като придружител до охранителен екип с пълен състав.

В тази глава ще опиша пешеходните формации на екипа на охраната и отговорностите на охранителите в тези формации, както при нормални условия, така и когато сме под евентуално нападение.

3.1. Основни принципи на пешеходните формации

Основните принципи на пешеходните формации според правилата на EBSSA (Close protection operative) са: общите правила за формациите; как охраняваното лице влияе на формациите; личните отговорности; готовността на личните охранители; правилото „на една ръка разстояние“; правилото „следи ръцете“; работа в екип; формация „диамант“.

3.2. Общи правила за формациите

Следваме следните общи правила, когато работим във формация:

360 градуса охранителна формация

В идеалния случай, охранителния екип трябва постоянно поддържа 360 градуса защитна формация около охраняваното лице. Тази 360 градуса защитна е както визуална, така и физическа, независимо дали охраняваното лице в престой или в пешеходна формация.

На практика се получава доста сложно и трудно изпълнимо. Все пак-това е нашата цел-360 градуса защита.

Защитени зони

Формацията на охранителния екип **винаги** се движи заедно с охраняваното лице, когато е извън безопасна зона. Безопасна зона е тази, която е инспектирана от авангард-охранител и е под непрекъснато наблюдение (например, жилището, офиса, хотела или стаята на охраняваното лице) на личната охрана или други служители, работещи с охранителния екип.

Вида на използваната формация, зависи от наличния персонал и нивото на заплаха. Често ситуацията изисква повече персонал, отколкото всъщност е наличния. Поради тази причина, наличните охранители трябва да бъдат гъвкави, за да се гарантира успешното покритие на охраняваното лице, от екипа на охраната.

В моите години практически опит, почти винаги се работи в намален състав, заради недостатъчно финансов ресурс по отношение на ВИП-а, особено ако той е българин. Другото което се получава е синдрома на „гигантската глава“ – след известно време охраняваното лице (пак за българите) започва да „разбира“ повече от охранителите, даже дава съвети и указания как трябва да се работи. И това подценяване на ситуациите, заради извинението да се орежет разходите за охрана-„Ама то е спокойно, нищо не се случва“.

Когато съм работил с чужденци, е малко по-различно. Те са на „друго ниво“, не се бъркат в охраната, като че ли си ценят живота повече.

Заплаха и условия на околната среда

Промяната на заплахите и на околната среда, също определя разстоянието между охраняваното лице и охранителите във формацията. В зоните със задръстване, формацията може да се събира по-близо до охраняваното лице. В открити площи обаче, формацията може да се движи на по-голямо разстояние от охраняваното лице, за да му осигури по-голяма свобода. Ако охраняваното лице реши да върви към тълпа от хора, или в препълнено заведение или бар, формацията се събира по-близо.

Друг важен фактор, който трябва да се вземе предвид при определяне на формацията, често бива повлиян от желанията на охраняваното лице. Ние може да считаме, че охраняваното лице се нуждае от формация диамант, от пет члена, а охраняваното лице да не желае толкова много покритие. Или, може да се окаже, че то желае обратното. Ние може да си мислим, че охраняваното лице не се нуждае от пълно покритие в определени ситуации, но по неизвестни причини, охраняваното лице да чувства нужда от нея.

Понякога, охраняваното лице може да покани други лица вътре във формацията на екипа на охраната. Формацията трябва да бъде достатъчно гъвкава, за да побере тези лица. Най-често това са семейството на ВИП-а, негови гости, други охранявани лица, помощници и негови служители, роднини на охраняваното лице.

3.3. Лични отговорности

Като цяло, **основната отговорност** на оперативните охранители е да се следят техния район на покритие. Това е от съществено значение за сигурността на охраняваното лице.

Зоната/сектора на покритие е визуалното и физическо пространство, за което отговаря лично всеки оперативен охранител. Всеки оперативен охранител е отговорен да предупреждава охранителния екип за всяка потенциална заплаха, както и физически да реагира в съответствие със заплахата, в рамките на неговия или нейния район на покритие. Тъй като целта на охранителния екип е да се поддържа 360-градуса защитен кръг около охраняваното лице. Броят на оперативните охранители, които са налични за формацията, определя размера на индивидуалния район на покритие.

Главната задача на основния телохранител е да бъде близо до охраняваното лице и да му осигури лична охрана в случай на нападение. Докато основния телохранител има много второстепенни задължения, нито едно допълнителните му задължения не трябва да отвлича вниманието му от следенето на неговия район на покритие и защитата на охраняваното лице в кризисна ситуация. Второстепенните задължения могат да чакат, докато кризата бъде избегната. Тези правила се отнасят до всички оперативни охранители във формацията на охраната.

Оперативните охранители трябва да са подготвени и готови да реагират на всяка ситуация.

Физическа кондиция

Охранителите трябва да са в добро физическо състояние за да охраняват самите себе си и охраняваното лице. Охраняването на дадено охранявано лице често изисква дълги работни часове и може да бъде физически трудно. Ако сме в добра физическа кондиция, физическите изисквания не би трябвало да представляват трудност.

В нашата охранителна фирма на всеки 6 месеца се провеждат физически тестове – „Мърфи тест“, който включва: 1600м крос, 100 набирания на лост, 200 лицеви опори, 300 клека, и след това още 1600м крос. Времето за изпълнение на целия комплекс не трябва да надвишава 40 мин., като всичките упражнения се изпълняват с бронезилетка 10 кг. Ако охранителя може да се справи „Мърф“-а без проблем, може да се каже че в добра физическа форма.

Охранителите трябва да са нащрек, дори когато нивото на заплахата е ниско. Тази бдителност помага за създаването на професионално впечатление на охраняваното лице, неговия персонал и обществеността. Това впечатление може по някога да предотврати потенциални заплахи, защото оперативните охранители изглеждат готови, и трябва да бъдат такива да реагират на всяка ситуация.

Оперативните охранители, също трябва да следят за други неочаквани опасности, като мокри или хлъзгави подове, напукани тротоари, или стъпала. В някои случаи, може да бъде полезно, да предупредите охраняваното лице, формацията, или целия охранителен екип за тези опасности.

Като оперативен охранител, ние трябва да предвиждаме действията, които ще предприемем в ситуация на криза. Готвим се за спешни случаи, като си зададем въпроса: "Какво бих направил, ако ... (нещо) стане?"

Предвиждането на тези възможности ще намали времето за реакция по време на криза. Това е критично важно за охраната на дадено охранявано лице. Въпреки че по време на тренировка се разиграват да речем 20 различни сценария, на практика се получава 21-вия.

3.4. Нива на осъзнаване според системата на Купър

Съгласно EBSSA(Close protection operative) :

Цвят на състоянието	Описание
Бял	Неосведомен, или забравил
Жълт	Отпуснато състояние на общо осъзнаване, без конкретна целенасоченост
Оранжев	Състояние на повишено общо осъзнаване, с конкретна целенасоченост
Червен	Психически подготвен за конфликт

Ние трябва да правим постепенен преход от едно ниво на осъзнаване в друго. Ние не можем да преминем направо от състояние, бяло ниво на осъзнаване (неосведомен) до състояние, червено ниво (битка или бягство) на осъзнаване. Когато сме на работа, ние никога не трябва да сме под жълто (обща осведоменост) ниво, това не трябва да се допуска.

Когато работим в екипа трябва постоянно да регулираме нашите нива на осъзнаване. Ако не регулираме нивата на информираност често, когато се изправим пред стресова ситуация, която изисква от нас да действаме, може да се поколебаем или да блокираме, и да не бъдем в състояние да реагираме по съобразен начин. Нашата неспособност, да реагираме моментално би попречила не само на безопасността и сигурността на охраняваното от нас лице, но и за нас, и нашите колеги от охранителния екип.

Ако забелжим подозрителен човек, или ако сме изправени пред ситуация, която може да изисква незабавни действия, нашето ниво на осъзнаване трябва да бъде повишено до оранжево и трябва психически да "играем на какво става, ако..." Тази "игра на какво става ако..." представлява бързото обмисляне на евентуалностите, които могат да се случат и съответните

действия които бихме предприели. В такъв случай, ако нещо се случи, ще сме подготвени психически за битка или бягство (състояние червено).

3.5. Правило "на една ръка разстояние"

Като правило, оперативните охранители в пешеходна формация, трябва да се опитат да бъдат на една ръка разстояние от охраняваното лице. Водачът на смяната най-често указва на охранителите, кога да регулират отстоянието във формацията. Въпреки това, оперативните охранители в пешеходна формация, трябва да бъдат достатъчно близко до охраняваното лице, за да осигурят покритие в случай на нападение. За да може основния телохранител да реагира на всеки вид заплаха към охраняваното лице, той/тя трябва да бъде на една ръка разстояние от охраняваното лице, за да може да позиционира тялото си между охраняваното лице и заплахата по време на нападение. Освен това, другите оперативни охранители, трябва да останат на една ръка разстояние, за да се осигурят покритие в случай на нападение. Въпреки това, някои случаи, в които оперативните охранители могат да бъдат на по-голямо от една ръка отстояние от охраняваното лице са:

в обсега на открита и безопасна околна среда,когато има гости във формацията, като служители, или роднини,зачитане на желанията на охраняваното лице.

3.6. Правило "следи ръцете"

За оперативните охранители е важно, да могат да виждат ръцете на хората, които за близо до охраняваното от тях лице. Правилото "следи ръцете" включва следното: очите никога не убиват никого, правят го ръцете.

Ако обстановката (претъпкано място) не ни позволява да виждаме ръцете на хората, заставаме между охраняваното лице и тези хора, докато не премине охраняваното лице.

Важно: Никога не напускаме формацията, освен в случаите, в които трябва да се справим с неизбежна заплаха, а не със съмнение за такава. Важно е да използваме радиокомуникации в такива ситуации.

3.7. Работа в екип

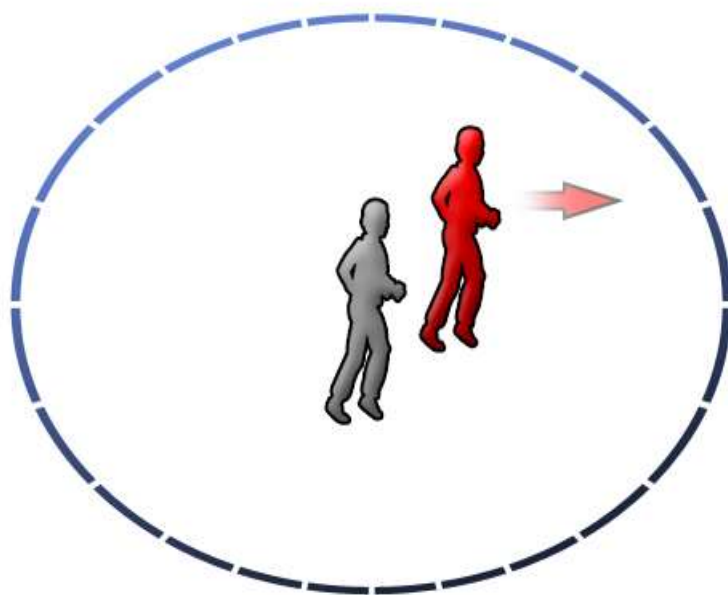

Работата в екип е от съществено значение за всяка защитна формация на охраната. Добрата съвместна работа е от полза на екипа и охраняваното лице. Един добре работещ екип може да спре една атака чрез усърдните умения на наблюдение, комуникация, професионализъм и бърза реакция. Когато един екип работи добре заедно, резултатът изглежда като добре режисиран балет. Всеки охранител разбира добре неговата позиция и отговорност в рамките на формацията, докато зорко поддържа своя сектор на покритие. Формацията се превръща в едно гладко и плавно движение. Охранителите трябва да бъдат подготвени да променят формацията, ако на един от охранителите се наложи да напусне своята позиция, ако ситуацията го изисква. Формацията е гъвкава: попълваме всички празнини в нея и покриваме съответните сектори на отговорност. Чрез използването на периферно зрение или поглеждайки назад и напред, охранителите винаги трябва да сме наясно с местоположението на охранявано лице.

Трябва да внимаваме също така и за опасности, от ненападателен характер, като мокри хлъзгави подове, напукана настилка, стъпала, остри предмети, опасност от препъване, и други такива.

3.8. Състав на формациите на охраната

Ескорт от един телохранител

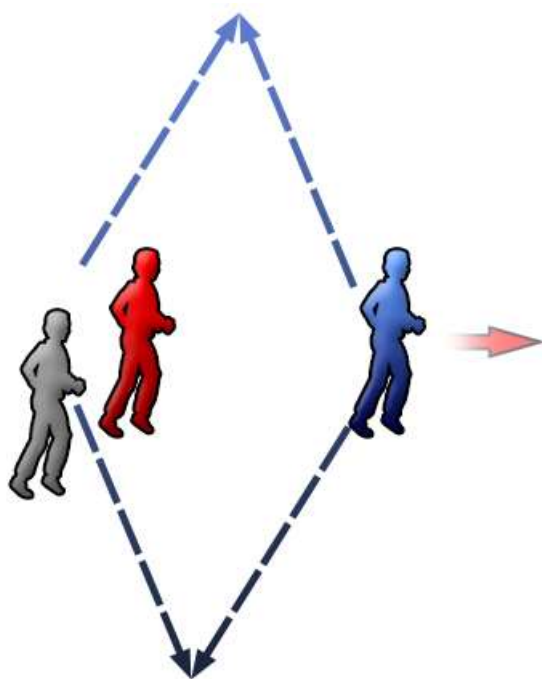

Нивото на заплаха спрямо охраняваното лице винаги се преценява, преди да се назначи охранителния екип. Единоличната охрана, или ескорта от един телохранител, се състои само от главен

телохранител(ОТ –сиво) и като цяло се използва за охрана на охранявано лице, когато има ниско ниво на заплахата.

В случай на ескорт от един телохранител, той отговаря за цялата, 360 градуса, зона на покритие. Реално, телохранителят предимно предоставя физическа защита на охраняваното лице и се старее да осигури максимално, визуално покритие от 360 градусовия сектор, според нуждите.

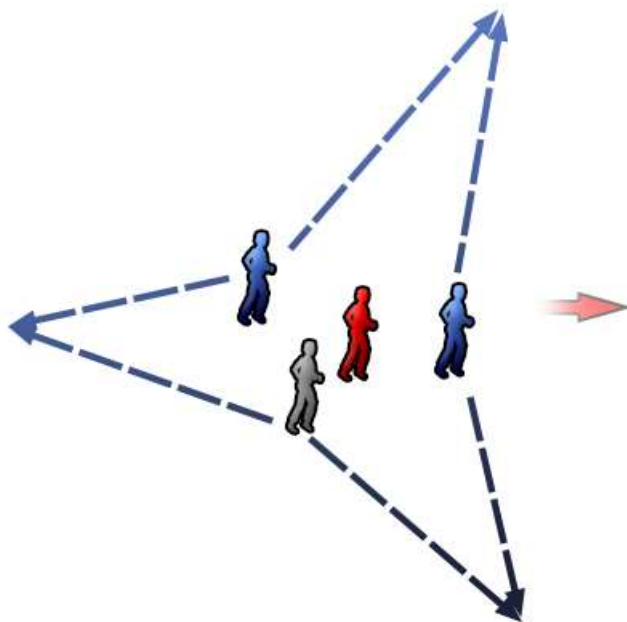
Двучленна формация

Двучленната формация се състои от основен телохранител(сивия) и авангард(синия). Тази формация осигурява по-добро покритие от формацията с един телохранител. В случай на нападение, двучленната формация позволява на единия охранител да реагира физически на заплахата, докато основния телохранител евакуира охраняваното лице.

Когато се движат с охраняваното лице, и двамата охранители отговарят за отделен 180-градусов сектор. Основният телохранител се фокусира върху охраняваното лице и задния сектор, докато авангарда води охраната и обхваща предната част. Правилото е :по-голямата част от движенията с двама охранители се извършват вътре, в конкретен обект или място, където нивото на заплахата е ниско.

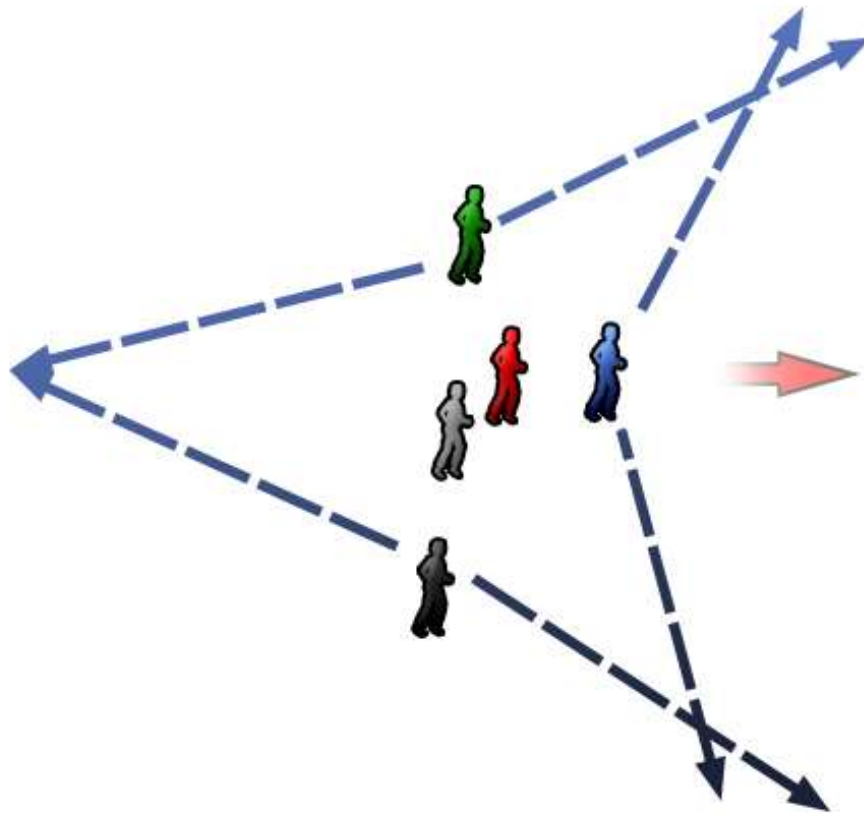
Тричленна формация

Тричленната формация се състои от основен телохранител(сив), авангард(син-отпред) и водач на смяната(син отзад). Технически и тримата охранители отговарят за отделен 120-градусов сектор на покритие. Но на практика, основният телохранител се фокусира предимно върху физическото покритие на охраняваното лице. Авангардът осигурява предно, визуално покритие от 180 градуса, а ръководителят на смяната осигурява визуално покритие от 180 градуса отзад. Водачът на смяна може да коригира позиционирането си, ако е необходимо да се поддържа най-доброто покритие. Основният телохранител помага с визуалното покритие от 360 градуса, но не е конкретно отговорен за определен сектор.

Тричленната формация работи добре на места, където нивото на заплаха е ниско и не е необходимо целия екип да придружава охраняваното лице.

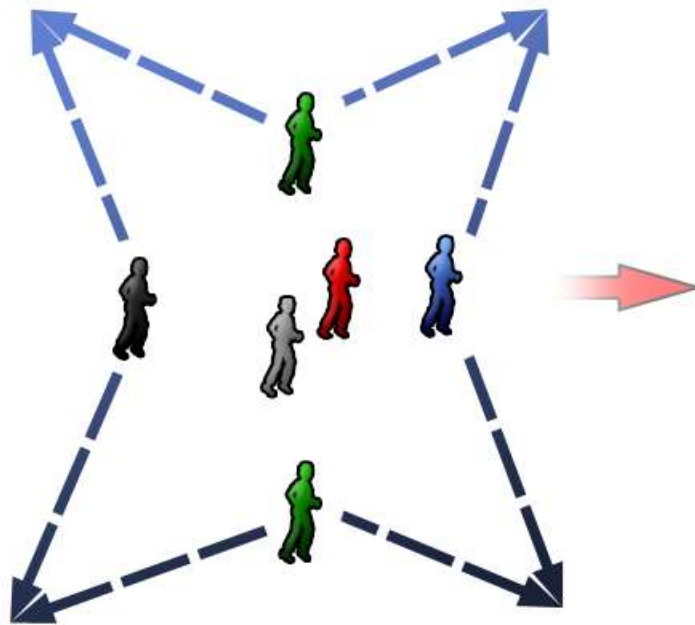
Четири-членна формация (обикновен диамант)

Четири-членната формация се състои от основен телохранител(сив), авангард(син), водач на смяната(отдясно на ОТ) и заден ляв оперативен охранител(зелен). Тази формация се нарича обикновен диамант.

Основния фокус на основния телохранител е върху охраняваното лице и близката му физическа защита. В зависимост от конфигурацията на използваната формация, основният телохранител може да отговаря и за странично покритие. Всеки един от авангарда, водача на смяната и задния ляв оперативен охранител отговарят за отделен 120-градусов сектор на покритие. Авангарда покрива предния сектор, водача на смяната покрива сектора вдясно и отзад, а левия заден охранител покрива задния ляв сектор. Като цяло, тази формация се използва, когато нивото на заплахата е ниско до средно.

Пет-членна формация диамант

Пет-членната формация, или диамант, се състои от основен телохранител(сив), авангард(син) и водач на смяната(черен), заден ляв(зелен-отляво на ОТ) и заден десен(зелен-отдясно на ОТ) оперативни охранители. Тази общоприета спред EBSSA охранителна формация, най-чест се използва за охрана на застрашени лица, в случаите на ситуации със средно до високо ниво на риск. В тази формация основния телохранител осигурява физическа защита на охраняваното лице, всеки един от авангарда, водача на смяната, задния ляв и задния десен оперативни охранители отговарят за отделен 90-градусов сектор на покритие. Авангарда покрива предния сектор. Левия заден и десния заден охранители покриват лявата и дясна страни, както и зад охраняваното лице. Водача на смяната, който се намира в задната точка на диаманта е тактическият командир на екипа. Той осигурява покритие на задната част на охранителната формация и осигурява, останалите охранители да са там, където би трябвало да бъдат по всяко време, по време на придвижване. Също така указва (заповядва) на един или повече от охранителите, да променят своята позиция или отстояние от охраняваното лице, рамките на формацията диамант, в зависимост от дадените ситуации.

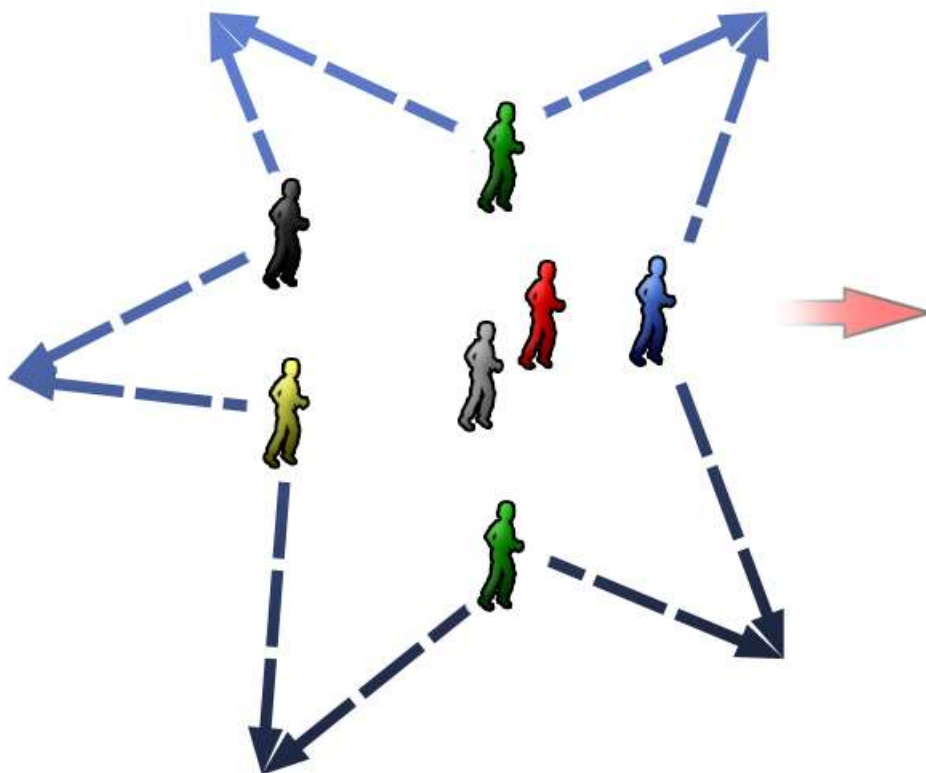
Тази охранителна формация позволява гъвкавост.

Пример за 360-градусова гъвкавост: Охранителят, покриващ левия, заден фланг на диаманта може да се окаже в най-задната точка на диаманта ако охраняваното лице променя посоката, в която се движи. Разположението на охранителите във формация диамант не е неизменно. Ако

охраняваното лице направи остър завой надясно, авангарда ще се окаже в ляво на охраняваното лице, задния ляв охранител ще бъде в задната част, водача на смяната ще бъде от дясно, а задния десен охранител ще бъде пред охраняваното лице. Въпреки това, екипа продължава да осигурява 360-градуса покритие около охраняваното лице, което винаги е целта на формацията. Когато водачът на смяната счете, че е безопасно охранителите, да се върнат обратно в първоначалните им позиции, той или тя, дава командата "Завърни", и въпреки, че формацията все още е в движение, всички членове на екипа се завръщат на правилните им първоначални позиции. Това позволява на авангарда да води охраняваното лице през обекта и на водача на смяната, за да взима тактическите решения, като наблюдава целия екип.

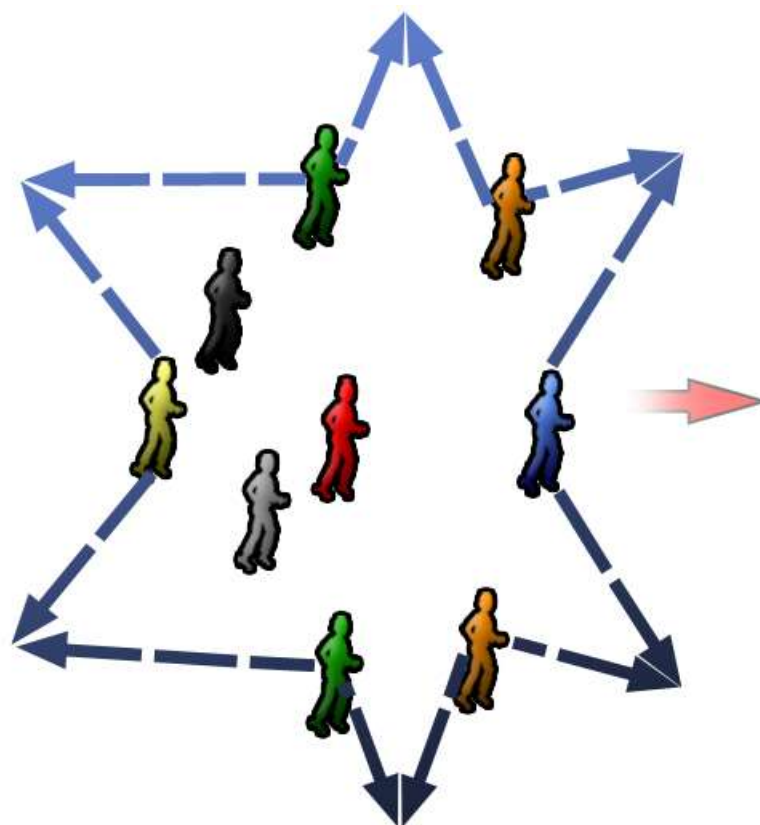
Пример за 180-градусова гъвкавост: Охраняваното лице прави 180-градусов завой и тръгва в обратната посока. Сега водачът на смяната води формацията, а авангардът е в задната част на формацията. Сега левият заден оперативен охранител е десен заден, а десният заден сега е ляв заден. Екипа продължава да поддържа 360-градуса охрана. Когато е безопасно да се направи, авангардът се премества в оригинално отредената му позиция, а водача на смяната се връща обратно, отзад в своята позиция. Докато задна лява и задна дясна позиции са взаимозаменяеми, авангарда би трябвало да води формацията, а водача на смяната трябва да е в задната част, където той може да взима тактически решения.

Шест-членна формация (разширен диамант)

Тази формация се нарича разширен диамант. Тя се състои от основен телохранител(ОТ сив), авангард(син) и водач на смяната(черен), заден ляв и заден десен(зелени) оперативни охранители, и извънреден оперативен охранител(жълт). В тази формация основния телохранител осигурява физическа защита на охраняваното лице и 100% от неговото/нейното внимание е посветено на близката защита. Всеки един от авангарда, задния ляв и задния десен оперативни охранители, както и извънредния охранител отговарят за отделен 60-градусов сектор на покритие. Водачът на смяната ходи отляво или отдясно на охраняваното лице, и между основния телохранител и извънредния; това също позволява на водачът на смяната да има свободата да "плува" отляво и отдясно на формацията, за да коригира позициите на членовете на формацията, както и да преценява потенциалните заплахи. Извънредния охранител ходи пряко зад охраняваното лице, отзад на формацията. При наличието на достатъчно кадри, шест-членната формация позволява по-голяма гъвкавост и е подходяща, за ситуации със средно до високо ниво на риска.

Осем-членна формация (кутия)

Осем-членната формация се нарича формация кутия и се използва в обстановка на високо ниво на заплахата. Тя се състои от основен телохранител, авангард и водач на смяната, извънреден оперативен охранител и четирима оперативни охранители, които сформират "кутия" около охраняваното лице: ляв заден, десен заден, ляв преден и десен преден. В тази формация основната отговорност на основния телохранител е върху близката физическа защита на охраняваното лице. Оперативните охранители в лява задна и дясна задна позиции, остават директно в левия и десния фланг на охраняваното лице и са "задната старана" на кутията. Разположените отпред вляво и дясно оперативни охранители са директно пред левия заден и левия десен охранители -- "предната страна" на кутията. Авангарда води формацията. Извънредният охранител остава пряко зад охраняваното лице, отзад на формацията. Водача на смяната, който се намира между основния телохранител и извънредният охранител, е тактическият командир на екипа.

Прибавянето на оперативни охранители на предна лява и предна дясна позиции осигурява допълнително прикритие на охраняваното лице. Това също намалява ъглите на нападение към охраняваното лице и предоставя на водача на смяната повече възможности за вземане на тактически решения. В случай на нападение, по-голям брой оперативни охранители са в състояние да неутрализират заплахата, докато все още има налични

охранители, които могат да евакуират охраняваното лице до безопасно място. Трябва да е ясно, че предната лява, предната дясна, задната лява, и задната дясна позиции във формацията кутия не представляват самостоятелна единица. Това е позицията, която охранителя заема във формацията. Предната страна на кутията се състои от лявата и дясната предни позиции на оперативните охранители. Задната страна на кутията се състои от лявата и дясната задни позиции на оперативните охранители. Лявата страна на кутията се състои от лявата предна и лявата задна позиции на оперативните охранители. Дясната страна на кутията се състои от дясната предна и дясната задна позиции на оперативните охранители. Тези позиции представляват позициите във формацията, а не позициите на които оперативните охранители седят в кортежа.

Пример за 360-градусова гъвкавост: Ако охраняваното лице направи остър завой надясно, охранителя в лява предна позиция ще се окаже охранителя в лява задна позиция. Охранителя на предна дясна позиция, сега ще бъде на предна лява позиция, охранителя на дясна задна позиция сега е на предна дясна позиция, а охранителя на лява задна позиция сега е на дясна задна позиция. Основния телохранител, авангарда и водача на смяната и извънредния оперативен охранител трябва да се преместят в своите първоначални позиции. Основния телохранител маневрира до позиция непосредствено вляво или вдясно зад охраняваното лице. Авангарда се движи отвътре на новия ляв преден охранител и заема първоначалната авангардна позиция. С придвижването на екипа в новата посока, водача на смяната и извънредния оперативен охранител попадат в назначените им позиции отзад на формацията.

Глава 4- Реагиране на нападение срещу охранявано лице

В случай на нападение срещу охраняваното лице, има няколко процедури, които екипа на охраната използва за да реагира мигновено.

Оперативните охранители трябва инстинктивно да изпълнят тези процедури в следния ред: устна тревога, прикритие, евакуация.

4.1. Устна тревога

Първия оперативен охранител, който усети нападението, трябва да изкрещи вида и посоката на нападението (например "Пистолет отпред!", "Нож отляво!", "Граната отзад!", "Бомба отдясно!"), за да предупреди останалите агенти. Ако оперативния охранител не може да определи оръжието, той трябва да изкрещи "Заплаха!" и посоката: например, "Заплаха отдясно!"

Като "преден" ориентир ползваме посоката, към която се движи охраняваното лице, което ни дава основа за останалите указания на посока, като ляво, дясно или отзад. Всички останали оперативни охранители трябва да повторят, за да се гарантира, че всички знаят за нападението, както и откъде идва то. **Оперативния, който пръв забележи нападението, трябва да неутрализира нападателя.**

4.2. Прикритие

Втората фаза от реагирането на нападение срещу охранявано лице е физическото прикриване на охраняваното лице с тяло.

Основният телохранител физически контролира, обръща посоката и бързо придвижва охраняваното надалече от зоната на потенциално нападение. Той принижава охраняваното лице, за да не се вижда,хваща го през кръста с една ръка, за да го/я предпази от падане на земята или бягство. След това хваща рамото на охраняваното лице с другата ръка и го навежда в кръста; привежда го достатъчно ниско, за да позволи максимално прикритие на неговото тяло и главата от екипа, но не чак толкова ниско, че придвижването на охраняваното лице, далеч от заплахата, да бъде възпрепятствано.ОТ обръща посоката на охраняваното лице на 180 градуса, надалеч от нападението.

По време на нападение, останалите оперативни охранители се събират около охраняваното лице, за да осигурят прикритие с телата си. Изключително важно е по време на нападение, оперативните охранители да осигуряват 360-градусово прикритие около охраняваното лице,като трябва да има максимално много оперативните охранители. Оперативния охранител(и), който е най-близо до нападателя, трябва да се опита да неутрализира заплахата и отклони вниманието на нападателя встрани от охраняваното лице. Броя на оперативните охранители, които са заети с неутрализиране на нападението, трябва да бъде минимален, най-често един, двама или трима са достатъчни.Останалите членове на екипа, трябва да не се поддават на изкушението да помагат за укротяването на нападателя, те не трябва да подпомагат на колегите си, докато охраняваното лице не е в убежище.Колкото е по-голяма нашата формация, толкова по-голям е броя на оперативните охранители, с които ще разполагаме, не само за реагиране на нападение, но и за осигуряване на прикритие на охраняваното лице, когато го/я евакуираме от мястото на нападението.

4.3.Убежище

Убежището е място, до което можете бързо да доведете охраняваното лице в случай на нападение. Убежището може да бъде предопределено обезопасено място като превозно средство, стая, сграда или друго избрано от авангарда място.Авангарда избира убежището, което осигурява най-доброто балистично прикритие на охраняваното лице и охранителния екип, докато чакат за помощ, за да се изведе охраняваното лице извън обсега на заплахата. При ситуации с високо ниво на заплахата, главният агент може да избере временен подслон, докато охраняваното лице може да се

отведе до защитено място. Ако някой от автомобилите на охранителния екип е близо до нападението, може да бъде използван за бързата евакуация на охраняваното лице. Често пъти лимузината, която е препоръчително да е бронирана, предоставя отлична защита и средство за бързо евакуиране на охраняваното лице. Когато се използва друг автомобил на охранителния екип, за да се евакуира охраняваното лице, единия от оперативните охранители докарва автомобила до охраняваното лице, което бива натикано (буквално) на задната седалка от основния телохранител, който след това ляга върху охраняваното лице. Основния телохранител покрива с тяло охраняваното лице в автомобила.

В последно време, повечето от нападенията на охраняваните лица са от многостранен характер. Така че не трябва да се отпускаме, първото нападение може да е само за отвличане на вниманието. Може да има второ, а дори и трето нападение, които да са планирани от друга посока.

4.4.Евакуация

Другата част от реагирането на нападение срещу охранявано лице, е физическото премахване - евакуиране - на охраняваното лице от зоната на заплахата и преместването му на безопасно място. След нападението, тялото на основния телохранител, трябва винаги да бъде между охраняваното лице и нападателя.

Охраняваното лице никога не трябва да бъде в линията на огъня.

Основният телохранител физически контролира и бързо обръща охраняваното лице в обратна посока - далеч от - мястото на нападението. Оперативните охранители по правило не евакуират охраняваното лице през открита площ, освен ако това не е единственият изходен път на разположение. Основният телохранител и останалите оперативни охранители осигуряват прикритие с тяло на охраняваното лице, ОТ позиционира тялото си така, то винаги да бъде между охраняваното лице и нападателя. Той придвижва охраняваното лице до най-близкото място на прикритие, за да го изведе от смъртоносната зона, ако е необходимо, това може да бъде зад автомобил или зад сграда.

Основния телохранител или водещия оперативен охранител преценява заплахата, за да определи кога и как да изведе охраняваното лице от зоната на нападение. Кортeжа напуска мястото веднага, след като охраняваното лице е в мобилно убежище, като например лимузината. Когато евакуираме дадено охранявано лице, ако имаме възможност да го прикриваме и да отделим няколко секунди, за да направим оценка на ситуацията, може да решим, че прикритието точно където се намираме, е най-добрият вариант за момента. Когато придвижваме охранявано лице

до най-близкото убежище, правим това по най-бързия и спокоен начин. След като охраняваното лице е в убежище, като например лимузината, кортежа напуска мястото. Ако евакуацията е в убежище, което се намира в сграда, защото заплахата отвън е прекалено голяма (заради престрелка, експлозия), образуваме защитен периметър около убежището, като се включват наличните оперативни охранители. Разработваме план, и се готвим за повторно нападение и изчакваме за допълнителна подкрепа, преди да придвижим охраняваното лице.

Трите най-важни неща, които трябва да помним в случай на нападение са: запазване на спокойствие, изпълняваме плана за реагиране, в готовност за повторно нападение.

Трудно е, но не невъзможно, да запазим спокойствие в случай на криза. Комуникираме с екипа и бързо придвижваме охраняваното лице до убежище. Ако убежището не е предварително планирано, незабавно обезопасяваме мястото. След като мястото е обезопасено, не се отпусваме. Планираме предварително и се подготвяме за следващо нападение. Постоянно търсим възможности, за извеждане на охраняваното лице от кризата, както и за придвижването му до убежище или по-безопасно място.

Съществуват и физически обстоятелства, като например стълби, асансьори, ескалатори, или врати, които също могат да попречат на ходенето в стриктна формация диамант. Важно е да бъдем гъвкави и да можем да приспособяваме формацията на охраната, за да поддържаме правилното защитно прикритие на охраняваното лице, през цялото време.

Опитаваме се да резервираме асансьорите предварително, когато ситуацията изисква охраняваното лице да ползва асансьор. Предварителното планиране дава възможност на охранителния екип да придвижва охраняваното лице бързо и безопасно. Това позволява на авангарда да провери асансьора и назначи пост на асансьора, преди пристигането на охраняваното лице. Най-желателния сценарий е този, в който няма други пътници, които да пътуват заедно с охраняваното лице, но това не винаги е възможно. Независимо от това дали охраняваното лице пътува само, или с други пътници, има специална формация, която се използва в асансьора. Мястото на охраняваното лице в асансьора е в задния ъгъл, а оперативните охранители на екипа го заграждат и блокират пътя на хората, за да не достигат до охраняваното лице. Авангардът е последния, който влиза в асансьора и първият, който излиза от него.

Поставянето на авангарда на тази позиция осигурява, при пристигането на асансьора на указания етаж, той да бъде в позиция, да води формацията отново.

В практиката ми е имало случаи ,когато не всички оперативни охранители могат да влезнат в асансьора, заедно с охраняваното лице. Основния телохранител винаги стои с охраняваното лице, а водачът на смяната назначава оперативните охранители, които се возят с охраняваното лице в асансьора и възлага на останалите да отидат на етаж, на който пристига охраняваното лице.

Понякога охраняваното лице може да пожелае да отиде на дълга разходка или да пожелае да бъде насаме. Основният телохранител трябва да се опита да изпълни това желание на охраняваното лице, докато все още предоставя нужното прикритие. В тези случаи, авангарда продължава да води формацията. Само че при това положение, той ще води на по-голямо разстояние. Водачът на смяната може да назначи на пост, отделен оперативен охранител на отсрещната страна на улицата, за да наблюдава зоната около охраняваното лице. Охранителния екип обикновено използва този пост, само на места и ситуации, където няма голяма тълпа на улицата, и когато агентът има пряка видимост. Водачът на смяната може да накара оперативния пост да се придвижи пред, или изостане назад, за да се осигури по-спокойна среда на охраняваното лице.

Водещият автомобил, лимузината и оперативният автомобил (ако е приложимо) следват формацията като същевременно се поддържа визуален контакт и са в готовност за спешна евакуация, ако това стане необходимо.

Глава 5 - Модификации на пет-членна формация диамант

5.1. Входни врати и въртящи се врати

Когато водим охранявано лице през входна врата, винаги осигуряваме двама оперативни да влязат през вратата първи. Авангарда прави три до пет стъпки напред, за да позволи на левия, или десен, заден оперативен охранител, да влезе преди охраняваното лице. Авангарда влиза през вратата и избира сектор на покритие отпред, докато той/тя влиза в сградата. Задния ляв оперативен (по указания на водача на смяната) влиза през вратата и осигурява покритие на фланга, докато охраняваното лице влиза, задния десен оперативен охранител преценява откъде е най-голямата опасност, и покрива този фланг. Охраняваното лице и основния телохранител влизат през вратата втори, следвани от задния десен оперативен, който автоматично заема отсрещната страна, на тази която задния ляв е заел. Тогава, водачът на смяната влиза и заема своята стандартна позиция във формацията, като покрива този фланг.

Когато напускаме сграда, следваме същия процес.

Ако това е възможно, не се води охраняваното лице през въртящи се врати. Те са точки на задръстване/блокаж/ и са лош от гледна точка на охраната избор. При провеждане на предварителното посещение на

мястото, авангарда трябва да планира и вземе мерки за справяне с въртящи се врати. Ако една въртяща се врата е единственият избор за влизане, авангарда трябва да вземе мерки, за да заключи въртящата се врата в отворено положение преди пристигането на охраняваното лице. Също така трябва да поиска въртящата се врата, да бъде в затворено положение, ако охраняваното лице ще използва друга врата- това осигурява екипа, да не използва по невнимание въртящата се врата.

5.2.Въжени прегради (Диамант)

Когато има въжена преграда, авангардът води формацията на охраната и се движи малко по-напред, за да стигне до въжената преграда няколко секунди преди охраняваното лице. Той продължава да се движи по посока на движението на охраняваното лице, като води формацията през цялото време. Следи "бъдещите ръце"- това са ръцете на хората, които скоро ще бъдат пред охраняваното лице. Също така обявява по радиостанцията "излизаме от линията", когато пристигне до последния човек, накрая на въжената преграда.

Основният телохранител стои зад дясното рамо на охраняваното лице. Това дава добра гледна точка, за да вижда взаимодействието на тълпата и охраняваното лице. Основният телохранител също така, се съсредоточава основно върху "присъстващите ръце." Това са ръцете на хората, които са точно пред охраняваното лице. При приближаването на екипа до въжена преграда, водачът на смяната, трябва да подаде по радиостанцията "пригответе се за въжена преграда". Той стои зад лявото рамо на охраняваното лице, за да има добра гледна точка, за да вижда взаимодействието на гостите и охраняваното лице. Това също така предоставя подкрепа на основния телохранител, в случай на нападение, както и му помага да следи "настоящите ръце", докато оглежда за съмнителни действия сектора зад формацията. Единият оперативен, било то десния заден или левия заден (в зависимост от посоката на навлизане на формацията във въжената преграда), трябва да бъде зад реда от гости, с които се ръкува охраняваното лице и точно пред охраняваното лице. Ако има нападател, може да се уплаши от присъствието на оперативния охранител. Във всеки случай, оперативният охранител трябва да е в позиция да реагира в случай на атака. Другият оперативен трябва да бъде до охраняваното лице и следи "миналите ръце". Това са ръцете на хората, непосредствено зад охраняваното лице, които са се ръкували с него.

Левият или десният оперативен охранител, който е назначен откъм страната на тълпата, се движи до охраняваното лице, от другата страна на въжената преграда, докато охранявано лице преминава покрай тълпата. Този оперативен охранител следи ръцете на хората в тълпата.

Основното правило е: Всички оперативни охранители, следят ръцете на хората за съмнителни предмети или движения.

5.3. Стълбища и асансьори (диамант)

На стълбища и в асансьори, оперативните охранители, могат да не се движат с охраняваното лице в обичайна формация. Вместо това, те адаптират своите позиции според ситуацията, докато продължават да осигуряват 360-градуса покритие.

На стълбища и в асансьори, екипът трябва да използва същите процедури, както при входни врати. Авангардът се качва на горната площадка на стълбището, за да контролира достъпа отгоре. Левият оперативен охранител ходи пред охраняваното лице и основния телохранител. Десният оперативен охранител следва охраняваното лице и основния телохранител.

Водача на смяната остава зад формацията, за да контролира достъпа отдолу.

Правилото е: Във всяка ситуация, оперативните охранители трябва да поддържат 360-градуса покритие около охраняваното лице.

Официални стълбища

Възможностите за снимки често възникват, когато охраняваното лице се изкачва или спуска по официално стълбище. Но макар и оперативните охранители в действителност да са на стълбището с охраняваното лице, снимката трябва да изглежда, като че ли охраняваното лице не е придружено от персонала на охраната.

Основният телохранител продължава да се движи зад охраняваното лице, но прави така, че да не попада в кадър, ако е възможно разбира се.

Авангардът и десният заден оперативен охранител застават на пост на горната площадка на стълбището. Те трябва да контролират достъпа отгоре и по дължина на стълбището. Водачът на смяната и левият заден оперативен охранител застават на пост на долната площадка на стълбището. Те трябва да контролират достъпа отдолу и по дължина на стълбището. Възможно е по едно и също време да има повече охранявани лица, роднини и гости. Членовете на екипа трябва да уважават другите охранявани лица и техните охранителни екипи, но не могат да оставят, персонала на охраната на другите охранявани лица, да пречат на способността на екипа да охранява своето охранявано лице.

Глава 6 - Пристигане и отпътуване

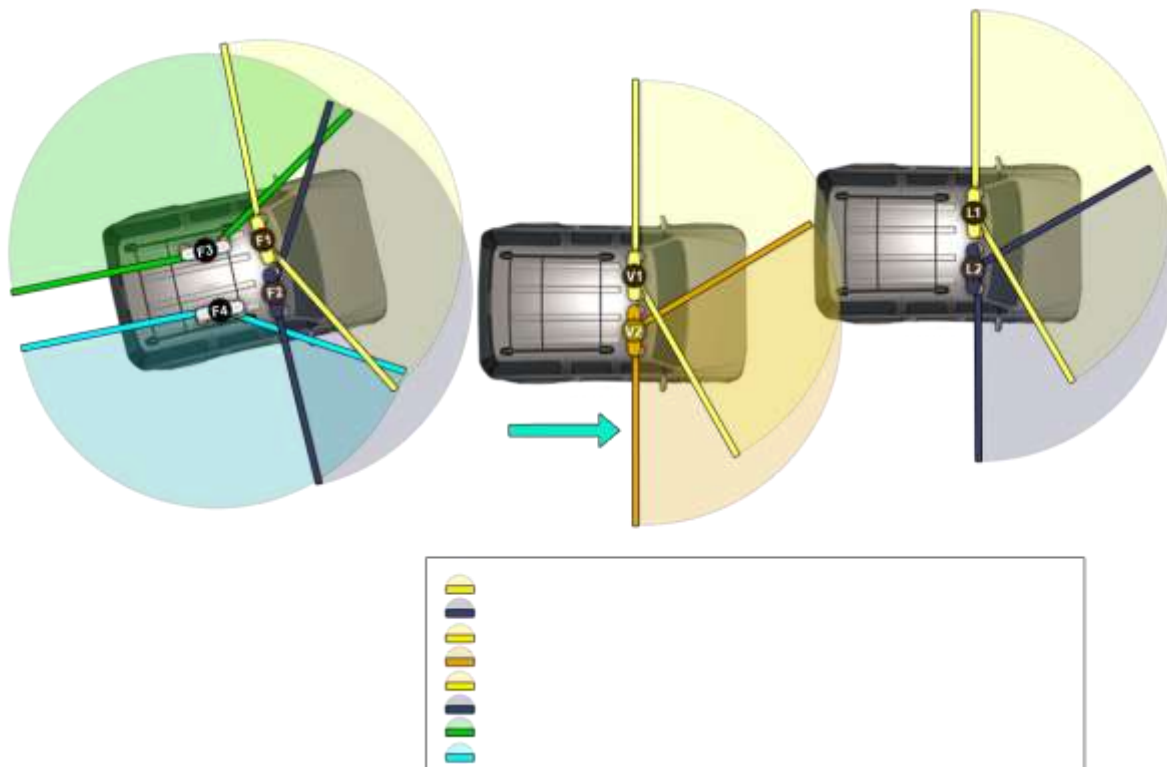
6.1.Зона на покритие

Всеки оперативен охранител на охранителния екип има конкретни функции в охраната на застрашените лица. Когато се планира пристигането и отпътуването на конкретно място, на охраняваното лице, трябва да се определят конкретните зони на покритие на всеки един оперативен охранител. Зоната/сектора на покритие се дефинира като визуалното и физическо пространство, за което отговаря лично всеки оперативен охранител. Всеки един оперативен охранител наблюдава определената му зона на покритие и реагира на потенциални или действителни заплахи, за да осигури, както безопасността на охраняваното лице, така и на останалите оперативни охранители на екипа.

Използването на часовниковото обозначение за секторите на покритие помага за идентифициране на зоните на покритие на охранителите, при пристигане и отпътуване. Ако дванадесет часа обозначава посоката на пътуване на кортежа, зоните на покритие на всеки охранител могат да бъдат обозначени според следните часове на часовника:

- а) L1: Шофьор на водещия автомобил (водещ автомобил) 9:00 до 12:00
- б) L2: Координатор на кортежа (водещ автомобил) 11:00 до 3:00
- в) V1: Шофьор на лимузината (лимузина) 9:00 до 12:00
- г) V2: Основен телохранител (лимузина) 11:00 до 3:00
- д) F1: Шофьор на оперативния автомобил (оперативния автомобил) 9:00 до 2:00
- е) F2: Водач на смяната (оперативния автомобил) 10:00 до 3:00
- ж) F3: Заден ляв (оперативния автомобил) 6:00 до 11:00
- з) F4: Заден десен (оперативния автомобил) 1:00 до 6:00

Тези зони на покритие са променливи/гъвкави и могат да се променят според обстоятелствата. По принцип, тези зони на покритие се разделят на квадранти: преден ляв, преден десен, заден ляв и заден десен, квадранти на полезрение. Това припокриване създава покритие от 360 градуса около охраняваното лице. Освен това, припокриването на полезренията дава възможност на екипа на кортежа да предостави същото кръгово покритие, при работа с намален състав.

Позиционирането (разполагането) на кортежа е задължителен елемент , който трябва да се има предвид при определяне на зоните на покритие на всеки един оперативен охранител. Шофьорите трябва да разположат автомобилите така, че охраняваното лице, заедно с охранителния екип бъдат прикрити от потенциални заплахи от минаващото наоколо пътно движение. Например, водещият автомобил и лимузината са насочени по посоката на движението им, също позната като тактически 12 часа, докато оперативният автомобил е разположен под ъгъл от 45 градуса, наляво или надясно откъм външната страна на лимузината - в зависимост от вида на пристигането. Зони на покритие, на оперативните охранители са възложени припокриващи се зони на покритие, които са създадени, за да осигурят ефективно наблюдение на всеки квадрант на кръгообразното покритие около кортежа. Разполагането на кортежа, също така, е създадено за да даде възможност за бързо отпътуване, ако това стане необходимо. Поради това, шофьорите трябва да оставят достатъчно отстояние между всички автомобили, за да може да се отпътува бързо, без автомобилите на кортежа да си пречат.

6.2.Силна и слаба страна на пристигане и отпътуване

Видът пристигане и отпътуване се определя от мястото на охраняваното лице в лимузината спрямо входа на сградата, по време на влизането или излизането от автомобила. Пристигането и отпътуването откъм силната

страна ограничава излагането на охраняваното лице извън превозното средство и осигурява по-късо разстояние до сградата от пристигането и отпътуването откъм слабата страна. Трябва да се има предвид, че мястото на охраняваното лице в лимузината, винаги е точно зад основния телохранилел - който седи отляво или отдясно на шофьора - в зависимост от това, дали автомобилът е екипиран за ляво или дясно шофиране. Трябва да имаме предвид позицията, на която седи охраняваното лице, спрямо неговия достъп до обекта, при излизане от, или влизане в автомобила. Планирането на нашия охранителен екип трябва да гарантира, че водещият и оперативният автомобили са правилно разположени по време на пристигане и отпътуване.

Силна страна - когато това е възможно, лимузината трябва да спре точно пред входа на обекта. Вратата на автомобила, от която охраняваното лице ще излезе, трябва да бъде към сградата, в която охраняваното лице ще влезе. Това се нарича пристигане от силната страна. Също така, при отпътуване, вратата на автомобила, в която охраняваното лице ще влезе, трябва да бъде към сградата, от която охраняваното лице е излязло. Това се нарича отпътуване от силната страна.

Използването на конфигурация на силна страна на пристигане и отпътуване на кортежа осигурява охраняваното лице, да бъде изложено на опасност за най-краткото възможно време, което го прави по-малко уязвимо от евентуално нападение.

Например в автомобил, който е конфигуриран за шофиране от лявата страна, охраняваното лице излиза от дясната страна на автомобила.

Използват се следните указания, когато се планира позиционирането на кортежа по време на пристигането и отпътуването откъм силната страна:

Ако лимузината е разположена в тактически 12 часа, входа на обекта трябва да е в 3 часа.

При пристигане, шофьорът на лимузината трябва да спре колата, когато авангарда протегне ръка (подаде сигнал).

При отпътуване, шофьорът на лимузината трябва - през цялото време - ясно да вижда задните гуми на водещия автомобил.

Шофьорът на оперативния автомобил трябва да маневрира неговия автомобил под 45 градуса ъгъл към улицата - насочен встрани от обекта и наляво от лимузината. Това позициониране протяга лявата предна част на автомобила, на приблизително 1 – 1,5метра извън лявата страна на лимузината. То също осигурява защита за оперативните охранители, които са разположени от лявата страна на лимузината.

Слаба страна - ако вратата на автомобила, която охраняваното лице използва за да излезе, е към обратната страна, спрямо страната на входа на сградата, това се нарича пристигане от слабата страна. Охраняваното лице трябва да заобиколи лимузината, за да достигне до входа на обекта. Също така, ако вратата на автомобила, която охраняваното лице използва за да влезе, е към обратната страна, спрямо страната на входа на сградата, това се нарича отпътуване от слабата страна. Охраняваното лице трябва да заобиколи лимузината, за да достигне до неговата седалка, когато отпътува от обекта.

Като цяло, пристигането и отпътуването откъм слабата страна изискват от охраняваното лице да пресече улицата, за да влезе в сградата. Тези видове пристигане и отпътуване не са за предпочитане, но могат да са неизбежни при определени ситуации. Ако обаче, оперативните охранители са наясно с процедурите, те би трябвало да са в състояние да осигурят безопасността на охраняваното лице, докато те го придвижват от кортежа до входа на обекта.

Използването на правилни конфигурации на пристигане и отпътуване на кортежа от слабата страна, гарантира, че оперативните охранители са в състояние, ефективно да наблюдават района около охраняваното лице и екипа на охраната. Например в автомобил, който е конфигуриран за шофиране от лявата страна, охраняваното лице излиза от дясната страна на автомобила. Използваме следните указания, когато се планира позиционирането на кортежа по време на пристигането и отпътуването откъм слабата страна:

Ако лимузината е разположена в тактически 12 часа, входа на обекта трябва да е в 9 часа.

По време на пристигане от слабата страна. охраняваното лице трябва да излезе в 3 часа.

По време на отпътуване от слабата страна. охраняваното лице трябва да влезе в 3 часа.

Както пристигането от слабата страна, така и отпътуването от слабата страна изискват от охраняваното лице, да пресече улицата зад автомобила, за да излезе от, или влезе в автомобила.

Шофьорът на лимузината трябва - през цялото време - ясно да вижда задните гуми на водещия автомобил.

Шофьорът на оперативния автомобил трябва да маневрира неговия автомобил под 45 градуса ъгъл 1 – 1,5 метра надясно от дясната страна на лимузината. То позициониране осигурява защита за оперативните охранители, които са разположени от дясната страна на лимузината.

6.3. Комуникации по време на пристигане и отпътуване

Преди започване на каквито и да било комуникации при пристигане, авангардът трябва да е събрал следната информация:

Да определи, дали пристигането е от силната или слабата страна

Да заяви, че обекта е безопасен, само ако е сигурен, че е така

Както е посочено в Таблица 2: Комуникации по време на пристигане, авангардът трябва да съобщи тази информация на водача на смяната, три минути преди пристигането.

Водачът на смяната осведомява авангарда, че кортежът е тръгнал от настоящото си местоположение, по маршрута към следващия планиран обект и посочва предвиденото време на авангарда, за да започне той, подготовка за пристигането на кортежа. Тогава водачът на смяната започва комуникации за пристигане, когато е на 5 минути от пристигането.

Време до пристигане на обекта	Комуникация
5 минути	Водача на смяната: "Авангард, тук водач на смяната. на 5 минути сме." Авангарда: "Водач на смяната, авангард слуша. Разбрано, на 5 минути сте."
на 3 минути	Водача на смяната: "Авангард, тук водач на смяната. на 3 минути сте." Авангарда: "Водач на смяната, авангард слуша. Разбрано, 3 минути Изчакай отчет. брой на посрещачите. Слизаме от силната- (или слабата) страна. Мястото е чисто." Водача на смяната: "Авангард, тук водач на смяната. Разбрано, брой на посрещачите. силната- (или слабата) страна. Мястото е чисто."
на 1 минута	Водача на смяната: "Авангард, тук водач на смяната. на 1 минута." Авангарда: "Водач на смяната, авангард слуша. Разбрано, на 1 минута. Мястото все още е чисто."
на 30 секунди	Водача на смяната: "Авангард, тук водач на смяната. на 30 секунди." Авангарда: "Водач на смяната, авангард слуша. Разбрано. на 30 секунди. Виждам те. Ела при мен."

Време до пристигане на обекта	Комуникация
Пристигане	Водача на смяната: "Бавно. Бавно. Бавно." Водача на смяната: "Разгърни! Разгърни! Разгърни!" Водача на смяната: "Чакай в готовност!" Водача на смяната: "Тръгваме" Авангарда: "Господине (госпожо), моля следвайте ме!"

Съществуват множество стандартни фрази, които оперативните охранители могат да използват, за да си предават важна информация, за придвижването на охраняваното лице и екипа. Трябва да познаваме следните команди:

"Виждам те"

"Виждам те", означава, че авангарда вижда лимузината.

"Ела при мен."

"Ела при мен", означава, че шофьорът на лимузината трябва да търси авангарда и да отиде при него. С приближаването на лимузината до обозначеното място за слизване, протегнатата ръка на авангарда посочва мястото за спиране. Шофьорът на лимузината позиционира автомобила така, че светлините на автомобила да сочат към протегнатата ръка на авангарда.

"Прекрати"

Ако авангардът види, какъвто и да било признак, че обекта не е безопасен, дори в последните няколко секунди, той казва по радиостанцията : "Прекрати! Прекрати! Прекрати!", на водача на смяната, при което кортежа не спира, а вместо това, откарва охраняваното лице на безопасно място.

"Бавно"

С приближаване на спирането, водачът на смяната в оперативния автомобил казва по радиостанцията: "Бавно. Бавно. Бавно.", на охранителния екип в автомобилите. Оперативните охранители откряват или отварят леко техните врати, само няколко сантиметра, за да са сигурни, че вратите са отключени докато се готвят да излязат от автомобилите.

"Разгърни"

Когато автомобилът спре, авангардът отива до вратата на лимузината и застава обърнат на вълн. Тогава водачът на смяната нарежда по

радиостанцията на всички оперативни охранители: "Разгърни! Разгърни! Разгърни!"

"Чакай в готовност"

Когато зоната е обезопасена, водачът на смяната нарежда по радиостанцията: "Чакай в готовност", на авангарда и охранителния екип.

"Тръгваме"

Докато охраняваното лице тръгва от автомобила, водачът на смяната издава команда "Тръгваме", докато основният телохранител следва охраняваното лице.

"Следвай ме"

След като вече охраняваното лице е излязло от автомобила, авангарда поглежда охраняваното лице в очите и казва: "Господине (госпожо), моля следвайте ме!"

Съществуват множество стандартни фрази, които оперативните охранители използват при отпътуване, за да си предават важна информация, за придвижването на охраняваното лице. Трябва да познаваме следните комуникации и процедури при отпътуване:

"Срещата свършва"

Когато изглежда, че срещата вече свършва, основният телохранител съобщава на водача на смяната, че скоро ще се отпътува, като казва: "Водач на смяната, тук е основният телохранител; срещата свършва." Междувременно координаторът на кортежа, който е на пост пред обекта, внимателно следи района около кортежа за потенциални заплахи. След като той чуе съобщението на основния телохранител, координатора пристъпва към пренареждане на кортежа или посрещане на охранителния екип и охраняваното лице, когато те излязат.

"Пренареди кортежа"

Координаторът на кортежа осведомява водача на смяната, преди охраняваното лице да тръгне, че кортежът е позициониран в готовност и чака нареждане да тръгне към мястото за качване на охранявано лице. Водачът на смяната нарежда на координатора на кортежа да "Пренареди кортежа", на мястото за качване, ако той вече не е подреден там. В някои случаи, поради формата на обекта, на кортежа се налага да изчака на определено място, близо до изхода на обекта.

"Мястото е чисто"

Преди излизане от обекта, водачът на смяната съобщава на координатора на кортежа: "Излизаме", а координаторът на кортежа отговаря: "Мястото е чисто" или "Кортежа е пренареден, мястото е чисто", ако кортежа е пренареден.

"Възстанови!"

Охраняваното лице не се извежда от сградата, докато координаторът на кортежа не е осведомил водача на смяната, че мястото на кортежа е безопасно, както при комуникациите по-горе.

Когато всички назначени кадри са в лимузината и вратите са затворени, и заключени, водачът на смяната нарежда по радиостанцията на оперативните охранители: "Възстанови!" Възстанови! Възстанови!"

"Водещ готов"

След като вече, координаторът на кортежа влезе във водещия автомобил, той обявява по радиостанцията "Водещ готов!", което показва, че водещият автомобил е готов за отпътуване.

"Ляв готов, Десен готов"

Оперативните охранители трябва бързо да се върнат на техните позиции в оперативния автомобил. Докато десният и левият задни оперативни охранители влизат в оперативния автомобил, те казват: "Ляв готов" или "Десен готов", за да осведомят водача на смяната, че са вътре и са готови за отпътуване.

"Движи кортежа"

Тогава водачът на смяната командва "Движи кортежа", за да посочи, че кортежа тръгва. Водачът на смяната съобщава на командния пункт за

отпътуването и също така, осведомява авангарда на следващия обект, към който кортежа пътува.

6.4.Процедури за пристигане и отпътуване

Като член на охранителния екип, трябва да сме сигурни, че кортежа е разположен правилно, преди каквото и да било движение, както и това, всички постови охранители, да са по местата си, на всички обекти. Докато екипът на охраната може да уреди и да знае времето на отпътуване, охраняваното лице може да се забави, поради бизнес или други причини. Основният телохранител е отговорен, да следи движението на охраняваното лице и да предостави достатъчно време на координатора на кортежа, за да организира и пренареди кортежа. Ако това е възможно, кортежът трябва да е подреден около 30 минути, преди планираното отпътуване, от безопасно място, на охраняваното лице. Кортежът трябва да е подреден така, че охраняваното лице да влезе в лимузината, непосредствено след излизане от обекта. Ако основният телохранител получи информация, че охраняваното лице ще отпътува по-рано или по-късно от планираното, тази информация трябва веднага да

бъде предадена на координатора на кортежа, за да може кортежа да се подреди в съответствие с това.

Веднага след отпътуването на кортежа от настоящия към следващия обект, водачът на смяната предава тази информация на авангарда на следващия обект. Водачът на смяната се обажда на авангарда на обекта, пет минути преди пристигането на кортежа на обекта. Това осведомява авангарда, че кортежа приближава до обекта и, че той трябва да завърши, свързаните с безопасността приготовления. Това обаждане, също така потвърждава, че авангардът е на мястото за слизване от автомобила и очаква пристигането на охраняваното лице.

Около три минути преди пристигането, водачът на смяната установява контакт с авангарда, за да получи информация за условията на обекта. Авангардът, също така осведомява екипа охраната, дали ще има посрещач на охраняваното лице при пристигане на обекта. След това, авангардът дава отчет за положението на обекта. Ако има проблем, авангардът отговаря: **"Обектът не е безопасен"**. Обикновено, в такъв случай, водачът на смяната нарежда на авангарда да премине към друг начин за комуникация (например мобилен телефон), за да обсъдят обекта.

Основната цел на придвижването по време на пристигане и отпътуване е, да предостави максимално прикритие на охраняваното лице, докато то се придвижва от кортежа до обекта и обратно.

Основният телохранител винаги седи на предната пътническа седалка на лимузината и винаги ходи много близо, зад охраняваното лице. Водачът на смяната винаги седи на предната пътническа седалка на оперативния автомобил и ходи зад формацията. Координаторът на кортежа винаги седи на предната пътническа седалка на водещия автомобил и не ходи във формацията. Авангардът не пътува с кортежа и винаги ходи пред пешеходната формация. Извънредният оперативен охранител, ако има такъв, винаги седи в оперативния автомобил, обърнат назад, а в пешеходната формация, той ходи зад водача на смяната

По принцип, нивото на риска определя броя на оперативните охранители, които участват в придвижванията. При ниско и обичайно ниво на заплаха, пет-членната формация диамант се сита за стандартна.

6.5. Пристигане от силната страна

Позиции на кортежа по време на пристигане от силната страна
Авангарда на обекта и предварително назначените постове (ако има такива) са на обекта преди пристигането на кортежа. Авангардът осведомява водача на смяната, че обекта е безопасен, преди да започне придвижването на охраняваното лице. По време на пристигане от силната

страна, преди пристигането на кортежа, авангардът определя точното място за спиране на лимузината, пред входната врата на обекта.

Авангардът избира мястото, на което иска вратата на лимузината да бъде отворена, когато лимузината спре. Тогава се премества от това място, на мястото, където трябва да бъде фара на лимузината. Авангардът застава на това място, протегната дясна ръка така, че шофьорът на лимузината, да може да използва тази ръка за направление. Това приравнява вратата на лимузината с вратата на обекта.

Във всички кортежи, основният телохранител пътува на предната пътническа седалка на автомобила на охраняваното лице. Охраняваното лице седи точно зад основния телохранител.

Авангардът, докато стои на бордюра, нарежда: "Ела при мен" и посочва на лимузината, къде да спре. С приближаване на спирането, водачът на смяната в оперативния автомобил казва по радиостанцията: "Бавно. Бавно. Бавно." Шофьорът на оперативния автомобил отключва вратите на автомобила и водачът на смяната, задния ляв и задния десен оперативни охранители откряват техните врати. Шофьорът на водещия автомобил отключва вратите на автомобила и координаторът на кортежа открява неговата врата. След като лимузината спре напълно, оперативният автомобил спира зад лимузината, с предната броня под 45 градуса ъгъл по посока на свободното платно, на приблизително 1,5 метра отляво на лимузината. Когато автомобилът спре, авангардът отива до вратата на лимузината и застава обърнат на вън. Тогава водачът на смяната нарежда по радиостанцията на всички оперативни охранители: "Разгърни! Разгърни! Разгърни!"

Координаторът на кортежа напуска водещият автомобил и заема позиция до предната дясна страна на водещият автомобил, обърнат навън в посока на тактически 12 часа, като осигурява визуално покритие пред кортежа. Задният десен оперативен охранител напуска оперативния автомобил и заема позиция до предната дясна страна на лимузината обърнат навън - под ъгъл, малко надясно от координатора на кортежа. Десният заден оперативен охранител осигурява визуално покритие отпред, и от дясно на лимузината. Задният ляв оперативен охранител напуска оперативния автомобил и заема позиция от ляво на лимузината (задна лява, или врата на госта) обърнат навън. Левият заден оперативен охранител осигурява визуално покритие от ляво на лимузината. Водачът на смяната изчаква десният заден оперативен охранител, да отmine неговата врата, преди да я отвори (за да не попречи на движението на десния заден), след което следва останалите оперативни охранители, излиза и застава до предния десен калник на оперативния автомобил. Когато зоната е обезопасена, водачът на смяната нарежда по радиостанцията: "Чакай в

готовност", на охранителния екип. Авангардът чука три пъти на вратата на основния телохранител и подава визуален сигнал, че всичко е наред. Основният телохранител излиза от лимузината. Авангардът отива, три до четири стъпки, към входа на сградата. Основният телохранител отваря вратата на охраняваното лице, за да може то да излезе. Докато охраняваното лице тръгва от автомобила, водачът на смяната издава команда "Тръгваме" по радиостанцията, докато основният телохранител следва охраняваното лице. Авангардът поглежда охраняваното лице в очите и казва: "Господине (госпожо), моля следвайте ме!" Ако има официален посрещач, който чака, за да приветства охраняваното лице, оперативните охранители трябва да внимават, да не попречат на поздравленията, но трябва да следят ръцете на хората, които се доближават до охраняваното лице. Тогава авангардът повежда пешеходната формация и придружава охраняваното лице и екипа до обекта.

По команда "Тръгваме", екипът сформира формация диамант около охраняваното лице.

Десният заден оперативен охранител (който е отдясно, отпред до лимузината) трябва да бъде лявата страна на диаманта. Левият заден оперативен охранител (който е до лявата, задна врата на госта) трябва бързо да се придвижи между лимузината и оперативния автомобил, и да стане лявата страна на формацията диамант. Водачът на смяната трябва да остави левият заден оперативен охранител, да го изпревари, преди да застане отзад на диаманта. Основният телохранител продължава да следва близко зад охраняваното лице, вътре във формацията диамант, най-често зад дясното рамо на охраняваното лице. Координаторът на кортежа (който се намира отпред, отдясно на водещият автомобил) трябва бързо да се придвижи до вратата на охраняваното лице.

Точката на незавръщане е тази позиция, от която екипът не се връща назад, към отправната позиция (като например лимузината), а вместо това продължава напред към местоназначението (като например обекта), когато бъде нападнат. Водачът на смяната е този, който определя мястото на точката на незавръщане - точка в средата на пътя между автомобила и сградата. Координаторът на кортежа трябва да затвори вратата на лимузината, след като екипът е преминал точката на незавръщане.

След като охраняваното лице се е разположило в обекта, водачът на смяната и авангардът обсъждат всички неадресирани постови нужди, докато основният телохранител стои с охраняваното лице. Водачът на смяната назначава статични постове вляво и вдясно отзад, и определя текущия постови график. Когато се очаква срещата на охраняваното лице да продължи дълго, водачът на смяната трябва да разработи текущ

постови график, който в общи линии е ротационен график, който позволява на охранителите да си почиват. Това значи, че докато екипът е на обекта и охраняваното лице е заето, левият и десният задни оперативни охранители на екипа, трябва да са неподвижни на техните позиции. Текущият постови график дава възможност на оперативните охранители, които в момента не стоят на пост или охраняват кортежа, да починат, да се хранят, да пият вода или да отидат до тоалетната. Оперативни охранители сменят позициите си, за да се даде възможност на всички да починат.

6.6.Отпътуване от силната страна

По време на отпътуване от силната страна, процедурите за пристигане се обръщат. Процедурите за отпътуване започват, когато започне придвижването от обекта към кортежа. При излизане от даден обект, отпътуването от силната страна е предпочитано. При отпътуването от силната страна, охраняваното лице може да излезе от обекта и влезе направо в задната дясна врата на лимузината, намалявайки по този начин излагането му на потенциална заплаха.

Преди излизане от обекта, водачът на смяната съобщава на координатора на кортежа: "Излизаме", а координаторът на кортежа отговаря: "Мястото е чисто" или "Кортежа е пренареден, мястото е чисто", ако кортежа е пренареден. Охраняваното лице не се извежда от сградата, докато координаторът на кортежа не е осведомил водача на смяната, че мястото на кортежа е безопасно, както при комуникациите по-горе. Координаторът на кортежа е позициониран до вратата на охраняваното лице, като вратата леко отворена, за да се гарантира, че е отключена

Авангардът води екипа до лимузината. Когато авангардът наближи (на около 3 крачки от координатора на кортежа), координаторът на кортежа отваря вратата на охраняваното лице и отстъпва контрола на авангарда. Координаторът на кортежа се придвижва отпред, отдясно до водещия автомобил. Авангардът изчаква основният телохранител, да поеме контрол на отворената врата от него, след което се премества отзад на кортежа, като гледа към задната част на кортежа. Задният десен се премества до предния десен калник на лимузината. Задният ляв се придвижва между лимузината и оперативния автомобил, и заема позиция до лявата задна врата на лимузината. Водачът на смяната се премества в зоната на предния десен калник на оперативния автомобил и се позиционира на мястото, което дава най-добра възможност за наблюдение, както на оперативния автомобил, така и на кортежа. Охраняваното лице сядна на неговата седалка в лимузината и основният телохранител затваря вратата. Основният телохранител застава в своята позиция, на предната дясна седалка на лимузината и сам затваря вратата си. Когато основният телохранител

затвори вратата на охраняваното лице и се оттегли от неговата врата, за седне на своята седалка, авангардът застава до вратата на охраняваното лице. Когато лимузината е готова да тръгне или е "закопчана", водачът на смяната нарежда "Възстанови! Възстанови! Възстанови!"

Координаторът на кортежа се връща на предната дясна седалка на водещия автомобил. Координаторът на кортежа обявява по радиостанцията на водача на смяната "Водещ готов!". Членовете на охранителния екип трябва бързо да се върнат на техните позиции в оперативния автомобил. Докато десният и левият задни оперативни охранители влизат в оперативния автомобил, те казват: "Ляв готов" или "Десен готов", за да осведомят водача на смяната, че са вътре и са готови за отпътуване. Тогава водачът на смяната командва "Движи кортежа". Когато водачът на смяната изкомандва "Движи кортежа", авангардът отстъпва на две до три крачки от вратата на охраняваното лице, за да осигури да не бъде ударен от отпътуващия кортеж.

6.7. Пристигане от слабата страна

Позиции на кортежа по време на пристигане от слабата страна

При пристигане от слабата страна, преди кортежа да пристигне, авангардът определя точното място за спиране на лимузината, пред входната врата на обекта. Авангардът избира мястото, на което иска вратата на лимузината да бъде отворена, когато лимузината спре. Тогава авангардът се премества от това място, на мястото, където трябва да бъде фара на лимузината.

Авангардът застава на това място, протегната лява ръка така, че шофьорът на лимузината, да може да използва тази ръка за направление. Това гарантира, че кортежът ще спре на позиция, където разстоянието между лимузината и оперативния автомобил е право пред вратата на обекта.

Терминът слаба страна означава, че обектът е от лявата страна на лимузината, спрямо позицията на пристигане на автомобилите. При провеждане на пристигане от слабата страна, охраняваното лице излиза от вратата, която е точно зад основния телохранител.

Авангардът, докато стои на бордюра, нарежда: "Ела при мен" и посочва на лимузината, къде да спре. С приближаване на спирането, водачът на смяната в оперативния автомобил казва по радиостанцията: "Бавно. Бавно. Бавно." Шофьорът на оперативния автомобил отключва вратите на автомобила и водачът на смяната, задния ляв и задния десен оперативни охранители откряват техните врати. Шофьорът на водещия автомобил отключва вратите на автомобила и координаторът на кортежа открява неговата врата. След като лимузината спре напълно, оперативният автомобил спира зад лимузината, с предната броня под 45 градуса ъгъл по

посока на свободното платно, на приблизително пет фута (1,5 метра) отляво на лимузината. Когато автомобилът спре, авангардът отива до вратата на лимузината и застава обърнат на вън. Тогава водачът на смяната нарежда по радиостанцията на всички оперативни охранители: "Разгърни! Разгърни! Разгърни!"

Координаторът на кортежа напуска водещият автомобил и заема позиция до предната дясна страна на водещият автомобил, обърнат навън.

Координаторът на кортежа осигурява визуално покритие пред кортежа.

Задният десен оперативен охранител напуска оперативния автомобил и заема позиция до предната дясна страна на лимузината обърнат навън.

Десният заден оперативен охранител осигурява визуално покритие

отпред, и от дясно на лимузината. Задният ляв оперативен охранител

напуска оперативния автомобил и заема позиция от ляво на лимузината

(задна лява, или врата на госта) обърнат навън. Левият заден оперативен

охранител осигурява визуално покритие от ляво на лимузината. Водачът на

смяната изчаква десният заден оперативен охранител, да отmine неговата

врата, преди да я отвори (за да не попречи на движението на десния

заден), след което следва останалите оперативни охранители, излиза и

застава до предния десен калник на оперативния автомобил. Когато зоната

е обезопасена, водачът на смяната нарежда по радиостанцията: "Чакай в

готовност", на охранителния екип. При командата "Чакай в готовност",

задният ляв оперативен охранител хваща с ръка дръжката на задната лява

врата на лимузината. Авангардът чуква три пъти на вратата на основния

телохранител и подава визуален сигнал, че всичко е наред. Основният

телохранител излиза от лимузината, докато авангардът се премества към

задната дясна част на лимузината, за да води охраняваното лице между

лимузината и оперативния автомобил. Основният телохранител отваря

вратата на охраняваното лице, за да може то да излезе. Докато

охраняваното лице тръгва от автомобила, водачът на смяната издава

команда "Тръгваме" по радиостанцията, докато основният телохранител

следва охраняваното лице.

Авангардът поглежда охраняваното лице в очите и казва: "Господине

(госпожо), моля следвайте ме!", след което той води охраняваното лице

между лимузината и оперативния автомобил. По команда "Тръгваме!"

левият заден оперативен охранител открехва задната лява (на госта) врата

и бързо се премества до предната лява страна на оперативния автомобил.

Това се прави, за да се създаде ляв фланг на формацията, докато

охраняваното лице преминава между лимузината и оперативния

автомобил. Десният заден оперативен охранител преминава бързо пред

лимузината и формира десния фланг на формацията. Водачът на смяната

следва охраняваното лице и основния телохранител през пространството

между автомобилите. Когато командата "Тръгваме" бъде издадена от водача на смяната, координаторът на кортежа трябва бързо да отиде до вратата на охраняваното лице и да я затвори. Той трябва да премине около задницата на лимузината и да отиде при задната лява (на госта) на лимузината. Той трябва да контролира вратата, докато охраняваното лице не премине точката на завръщане. Ако има официален посрещач, който чака, за да приветства охраняваното лице, оперативните охранители трябва да внимават, да не попречат на поздравленията, но трябва да следят ръцете на хората, които се доближават до охраняваното лице. Тогава авангардът повежда пешеходната формация и придружава охраняваното лице и екипа до обекта.

6.8. Опътуване от слабата страна

Някои обекти или ситуации могат да изискат отпътуване от слабата страна. Докато охранителният екип преминава от входа към пространството между автомобилите, координаторът на кортежа трябва да осигури, задната лява врата на лимузината, да бъде отворена. Десният заден бързо се придвижва, под ъгъл, за да заобиколи пред лимузината. Десният заден застава на позиция отпред, отдясно на лимузината. Авангардът ходи пред екипа на охраната, докато приближава пространството между автомобилите. Той отваря вратата на охраняваното лице, преди

охраняваното лице да достигне вратата. След като авангардът вече е отворил вратата на охраняваното лице, той/тя отстъпва три до четири крачки настрани от вратата, за да направи място на охраняваното лице, да влезе в автомобила. Авангардът се обръща навън, като наблюдава дясната страна на лимузината. Десният заден покрива десния фланг на охраняваното лице, докато те не достигнат пространството между автомобилите, тогава изчаква водачът на смяната да премине и тогава застава на позиция на задната лява врата на автомобила на охраняваното лице. Докато охраняваното лице навлиза в това пространство, координаторът на кортежа трябва да затвори лявата задна (на госта) вратата. Когато десният заден заеме позиция на задната лява врата, координаторът на кортежа трябва да премине между лимузината и оперативния автомобил, и да заеме позиция отпред, отдясно на водещия автомобил. Основният телохранител помага на охраняваното лице, да влезе в автомобила, затваря вратата му и тогава се придвижва на предната дясна седалка на лимузината.

Докато десният и левият задни оперативни охранители влизат в оперативния автомобил, те казват: "Ляв готов" или "Десен готов", за да осведомят водача на смяната, че са вътре и са готови за отпътуване. Водачът на смяната издава командата "Възстанови!". Когато водачът на смяната изкомандва "Движи кортежа", авангардът отстъпва на две до три крачки от вратата на охраняваното лице, за да осигури да не бъде ударен от отпътуващия кортеж.

Авангардът се премества обратно до вратата на охраняваното лице. Когато лимузината е готова да тръгне или е "закопчана", водачът на смяната нарежда "Възстанови! Възстанови! Възстанови!". Координаторът на кортежа се връща на предната дясна седалка на водещия автомобил. Координаторът на кортежа обявява по радиостанцията на водача на смяната "Водещ готов!". Оперативните охранители трябва бързо да се върнат на техните позиции в оперативния автомобил.

Всичко това са основни правила и процедури, към които трябва да се придържаме и спазваме, като служители в нашата частна охранителна компания, описани в идеалния вариант. Това не означава че се получава винаги по описаните идеални варианти. Нашата цел като охранители е да се стремим да го доближим колкото се може по-близо до „идеалния вариант“, така тренираме и по знаятията.

Концентричните кръгове на охраната се използват, за да се изгради наслоена защитна система, която обкръжава охраняваното лице, с вътрешен, среден и външен охранителен кръг. Използването на такава наслоена защита затруднява нападението срещу дадено охранявано лице. В нашата фирма практикуваме идентифициране на различните периметри на охраната, чрез изготвяне на план за създаване на концентрични пръстени на охрана около даден обект.

7.1.Основи на концентричните кръгове на охраната

Периметрите на охраната, също познати като кръгове на охраната, трябва да се установят около охраняваното лице на всяко място или обект, които охраняваното лице може да посети. Тези периметри се състоят от три концентрични кръга на охраната: **вътрешен,среден и външен преиметър**. Трите концентрични кръга на охраната са гъвкави. Те се разширяват и стесняват според ситуацията. Всеки периметър осигурява подходящи нива на филтри, за да се определи на кого е разрешено да влезе в периметъра. Колкото по-близо е кръгът до охраняваното лице, толкова по-високо е нивото на сигурност. Като се започне от външния периметър, всеки периметър позволява прогресивно по-малък брой на хора през него, което позволява ефективно филтриране. Например, много малко хора имат право да влизат в зоната непосредствено около охраняваното лице, вътрешния периметър. Средният периметър, второто ниво на сигурност, се придвижва постепенно навън и далеч от охраняваното лице. Повече хора имат разрешение да влязат на този периметър. И накрая, външния периметър осигурява първо ниво на сигурност, но също така позволява на най-голям брой на оторизирани лица да влязат.

Едно от първите неща, които трябва да се имат предвид, когато определяме формациите на концентрични кръгове, е конкретното място на охраняваното лице. Обществените места като хотели, офис-сгради, спортни арени, паркове, ресторанти и училища, представляват уникални по рода си предизвикателства за нас- екипа на охраната. Когато охраняваното лице е на място, което има обществен достъп, охранителите имат по-малко контрол, отколкото в офиса на охраняваното лице или в друг частен офис. Когато обаче, охраняваното лице е в защитен или частен обект, екипът има най-голяма възможност, да използва комбинация от мерки за сигурност, за контрол на обстановката.

Освен мястото на охраняваното лице, няколко други променливи влияят на формациите на концентричните кръгове. Тези променливи включват: статута на охраняваното лице ,предвиденото настоящо ниво на заплахата ,

размера и разположението на сградата, местоположението на сградата спрямо други сгради и пътища в района, размера на охранителния екип и помощните звена

Вътрешен периметър

Вътрешният периметър, най-ограничаващият от трите пръстена, включва зоната непосредствено около охраняваното лице и трябва да включва персонал само от служители на охранителния екип. При разпределяне на служителите за концентричните кръгове на охраната, вътрешния периметър е приоритет номер едно. Само упълномощени лица с лична нужда от достъп до охраняваното лице, се допускат във вътрешния периметър. Те трябва да бъдат идентифицирани преди събитието и да им се издадат пропуски за достъп до вътрешния периметър. Това са най-често протоколни служители, асистенти/секретари, членове на семейството, гости на охраняваното лице.

Тъй като вътрешния периметър е най-ограничаващ, всеки с достъп до вътрешния кръг, следователно има достъп до всички три кръга на охраната.

Среден периметър

Средният периметър е по-голям периметър, който обхваща вътрешния кръг и може да се състои от оперативни охранители, които не участват пряко във формацията около охраняваното лице. Състава на персонала на средния периметър е приоритет номер две. Само оторизирани хора, които трябва да бъдат в една и съща близост, като охраняваното лице трябва да имат достъп в средния кръг. Те трябва да бъдат идентифицирани преди събитието и да им се издадат пропуски за достъп до средния периметър. Това са: служители и обслужващи на обекта ,други служители на охраната, поканени гости

Примери за служители на сигурността, на които може да бъде разрешен достъп включват: координатор на кортежа, предварителни постове, оперативни охранители информатори, официални служители, които не са включени във вътрешния кръг. Решението да се променят концентричните кръгове на охраната се базира на фактори и променливи, като решения на водача на смяната, констатации от проучването на авангарда, размера на обекта, нивото на заплахата, наличен кадрови ресурс.

Външният периметър е първата линия на защита, най-големият от концентричните кръгове и е най-отдалечен от охраняваното лице. Той се състои от предварителни постове, служители по сигурността, както и помощен персонал. Достъп до външния периметър се дава на тези упълномощени лица, които трябва да бъдат на обекта. Тъй като външния периметър може да включва множество сгради и обществени места, предварителното обособяване и издаването на разрешения за достъп е по-трудно. Както беше обсъдено, в зависимост от местоположението и вида на обекта, където е охраняваното лице, външния периметър може да се намира в район, където широката общественост има достъп. Обекти като спортни арени, ресторанти, паркове и други обществени места често се посещават от охранявани лица. Създаването на концентрични кръгове на сигурността по време на тези видове събития представлява уникално предизвикателство за охранителния екип, особено що се отнася до външния периметър на охраната.

При определяне на общия състав на кръговете на сигурността, е важно да се помисли за безопасността на тези лица, които носят основната отговорност за безопасността на охраняваното лице.

7.2. Концентрични кръгове на охраната на различни обекти

За да се създадат ефективни концентрични кръгове на сигурността, авангардът провежда проучване на обекта преди посещението на охраняваното лице или придвижване до което и да било място. В зависимост от вида и размера на обекта, който ще се посещава, както и ключовите места на този обект, където охраняваното лице ще стои, авангардът трябва да определи вътрешния, средния и външния периметри на охраната. Наред с многото други съображения, проучването на обекта идентифицира броя и разположението на позициите, където ще бъдат поставени служителите по сигурността и помощните служители. Проучването на обекта също включва планове на физическото разположение на офиса, хотела или мястото, което охраняваното лице ще посещава. При осигуряване на не-жилищни обекти, авангардът работи със служителите на управлението на обекта, за да координира и да изпълни мерките за безопасност на посещението на охраняваното лице.

Всичките координирани мерки, които са включени в доклада за проучване на обекта трябва да се вземат предвид при определяне на нуждите от персонал за определен периметър. Например, размерът на средния периметър на хотел може да бъде по-голям от средния периметър на офис. Поради това, може да се наложи да се увеличи персонала на

средния периметър на хотела, за да се постигне същото ниво на сигурност, както това за среден периметър на офиса.

Къща/Дом/Имот

Когато охраняваното лице е в неговата къща(или друг обект който е еднакво защитен или изолиран), охранителният екип има най-голяма възможност за контрол на обстановката. Охранителният екип използва комбинация от мерки за сигурност, за да обезопаси къщата, като кръгове на охраната, постови охранителите, контрол на достъпа, идентификация, проверка, физическа хардуерна защита, физически бариери, електронни аларми, както и общото познаване на района около имението.

Докато охраняваното лице е в къщата, екипът трябва да осигури всички пътища за достъп до охраняваното лице и установи на трите кръга за охрана на къщата.

Използват се алармени системи, които са ненаатрапчиви и осигуряват дискретност на охраняваното лице, както и на охраната.

Винаги трябва да има член на екипа на охраната, на къщата, за да следи алармите и да се осигури достъп на упълномощените служители, докато предотвратява неупълномощен достъп.

Вътрешният периметър е вътрешността на имението на охраняваното лице. Поставят се охранители на всички точки за достъп до сградата, за да

гарантират, че само лица, с разрешение за достъп могат да влязат в сградата на охраняваното лице. В зависимост от големината и разположението на жилището, може да се наложи охраната да бъде на пост във вътрешността на сградата, а не само на местата за достъп. Служителите на охраната обикновено не се поставят в домовата част на сградата. Вътрешният периметър на жилището на охраняваното лице се състои от три важни компонента, които са необходими за ефективна охрана: командния пункт, екипът за наблюдение на къщата, както и убежището.

Команден Пункт

Осигуряването на охрана жилището на охраняваното лице включва създаване на команден пункт на това място. За малко-машабни операции на охранителният екип, пункта може да се намира вътре в дома на охраняваното лице. В действителност, ако има достатъчно място на къщата, вътрешният кръг е идеалното място за командния пункт. Той обаче, може да се намира във всеки кръг. Ако пространството в къщата на охраняваното лице е ограничено, командния пункт може да бъде в средния кръг на охраната, който се намира извън жилището, но все още в двора на къщата. Ако пункта се намира на разстояние от двора жилището, тогава той е във външния кръг на охраната.

Независимо от мястото му, командния пункт е самостоятелна стая, която трябва да бъде в близост до жилищна площ на охраняваното лице, за да позволи на оперативните охранители или другите служители на

сигурността, да осъществяват ефективно следене на дома и да реагират веднага на спешност. Командния пункт, трябва да се поддържа, дори когато охраняваното лице не е там. Това ще гарантира, да се поддържа цялостна охрана на къщата.

Поставяме командния пункт в най-добра позиция, за координиране на охранителните дейности, без да се нарушава дискретността на личния живот на охраняваното лице. Ако в къщата няма място за команден пункт, той може да се разположи в гаража, в каравана или друга постройка, разположена в непосредствена близост до жилището. Където и да е разположен, командния пункт също може да служи като място за почивка на членовете на екипа, които не са на пост. При някои обстоятелства, команден пункт не може да бъде основан. В тези случаи, за мобилен команден пункт може, да се използва превозно средство.

Докато командният пункт може ефективно да осигури нуждите на малко-мощните охранявания, По-едромащабните охранителни екипи изискват повече служители, логистика, както и координационни усилия. Поради големината на едромощните операции, основаването на тактически оперативен център, в допълнение към командния пункт, може да бъде необходимо. Тактическият оперативен център може да се намира в сграда или помещение в комплекса, където живее охраняваното лице, или на външно място, като офис сграда, или в превозно средство, предназначено за мобилен тактически оперативен център.

Охранителният екип осигурява служителите на командния пункт и тактическият оперативен център денонощно, всеки ден от седмицата. В зависимост от размера на охранителната операция, на членовете на екипа, могат да бъдат възложени допълнителни задължения по управлението на командния пункт или тактически оперативен център. Охраната може също да има отделни конкретно назначени екипи на командния пункт или тактическият оперативен център. Тези места са оборудвани с радиостанции, комуникационни дневници, карти, графици на дежурствата, идентификационни табла със снимки и лични оръжия за спешно реагиране на заплахи срещу жилището на охраняваното лице.

Командния пункт и тактическият оперативен център имат двойни отговорности. Те действат като комуникационен и оперативен център на охранителния екип, поддържат комуникация с екипа и водят дневник на всички събития, които се случват, като графици за движение, времената на пристигане и отпътуване.

Следят непрекъснато радио и телефонния трафик, и постоянно знаят точното местоположение на охраняваното лице, по всяко време. Предоставят спешна помощ, като се обаждат по телефона на полицията или централата на охраната, а в случай на нараняване, на

медицинска помощ. Също така и служат като клирингова къща (разпределител) на информация, която трябва да бъде предадена към екипа или охраняваното лице. Тяхна грижа е и поддръжката на всичкото резервно оборудване в добро работно състояние (например, радиостанции и друго комуникационно оборудване), радиостанцията на базата, затворена кабелна телевизия за наблюдение, аларми, телефон, дневник, карта на района, снимка на охраняваното лице, мрежа на охраняваното лице и система за идентификация, оръжия, медицинско оборудване, пожарогасител и противопогази, зарядно устройство и акумулатори/батерии, портативни магнитометри (ръчни метал-детектори).

Наблюдението на къщата е задача, която се изпълнява или от оперативни охранители, или от други служители на сигурността. Водещият наблюдение охранител или служител на сигурността отговаря за назначаването на постове на всеки кръг/периметър на охраната на къщата на охраняваното лице. В случай, че охраната разполага само с команден пункт, този пункт е централа за координиране на движението на охранителния екип и отговорностите на постовите наблюдатели на къщата. Членовете на охранителния екип, могат самите те, да бъдат постови наблюдатели, да наемат професионални служители по сигурността, или да използват комбинация от оперативни охранители професионални служители на сигурността. Екипът докладва своето място, маршрути, часове и дейности на командния пункт, за да се гарантира сигурността на охраняваното лице, като се следи и знае къде се намира охраняваното лице, през цялото време.

За да се поддържа охраната на къщата на охраняваното лице, екипът за наблюдение трябва да следи алармите и електронното оборудване, да разследва нарушенията на сигурността, да поддържа връзка със служителите по сигурността, които са на пост на къщата на ВИП-а.

Те скринират/проверяват всички посетители на къщата, завеждат ги в дневника и съпровождат всички посетители, които нямат редовен достъп. Проверяват и всички пакети или доставки до къщата и удостоверява изпращача. Тяхна грижа е и периметъра на къщата със затворена кабелна телевизионна мрежа за наблюдение или подвижен патрул.

7.3. Убежище

Убежището е указано място, във вътрешния периметър на даден обект, където охраняваното лице може да отиде и престои в случай на нападение срещу обекта. Убежището обикновено е стая, която е вътре, или е пряко свързана със стаята, където охраняваното лице прекарва по-голямата част от времето си на това място. Това е мястото, за което е преценено, че има

най-висока степен на укрепление. Убежището може да се намира навсякъде във вътрешния кръг на периметъра.

По време на първоначалния инструктаж за сигурност от основния телохранител, охраняваното лице трябва да бъде информирано за процедурите, свързани с убежищата на различните места/обекти. Преди пристигането на мястото, основният телохранител може да информира охраняваното лице за местоположението на безопасната стая. В случай, че екипът на охраната е превъзмогнат, основния телохранител трябва да контролира и инструктира охраняваното лице, да се премести в обезопасената стая. Ако охраняваното лице е само, без основния телохранител в стаята, охраняваното лице би трябвало да е било инструктирано, да отидете в обезопасената стая, ако то не е получило указания от основния телохранител или екипа по време на нападението. Охраняваното лице е инструктирано да остане в убежището, докато екипът на охраната не почука на вратата и обяви, че са част от неговата охрана. Ако е възможно, охраняваното лице трябва да кажа на екипа да влезе.

За снабдяване на резерви в убежището: Основният телохранител може да осигури аварийен комплект, който често се нарича "**подвижна чанта**". Подвижната чанта може да бъде раница с посочените по-долу предмети. Тази подвижна чанта ще да бъде поставена в определена обезопасена стая в хотел или офис. Основният телохранител има отговорността, да се гарантира, че подвижната чанта е поставена в убежището, преди пристигането охраняваното лице. Къщата на охраняваното лице може да има най-добре оборудваното убежище от всички обекти. Освен съдържанието на подвижната чанта, в къщата трябва да се инсталира бутон за аларма в случай на паника и система тип спринклер за погасяване на пожари.

Убежищата на всяко място се определят от основния телохранител.

Охраняваното лице не трябва да се излага на допълнителен риск, докато се придвижва към убежището. Ако е възможно, то трябва да бъде близо до спалнята или офиса на охраняваното лице, тъй като охраняваното лице обикновено прекарва по-голямата част от времето си в тези две стаи.

Резервите следва да включват пожарогасител, вода, аварийно осветление, телефон, радио и медицинско оборудване.

Подвижната чанта може да съдържа множество вещи, от които охраняваното лице има нужда или изисква, като например мобилен телефон със зарядно устройство и предварително зададени номера, ниво III броне-жилетка (с най-високо ниво защита срещу тежка травма), фенерче с допълнителни батерии, вода, салфетки, одеяло, лична аптечка, и предписани лекарства, ако е необходимо.

Трябва да можем, да заключим убежището, за да се задържат нежеланите лица навън. То трябва да бъде разположено така, че служителите на охраната да са в състояние, физически да контролират достъпа до това място и да го защитават. Също така трябва да има тактическо предимство, като например местоположение на горен етаж, за да бъде на високо място. Придвижването на по-високо място не винаги е абсолютно задължително. Например, ако е в хотел, където по-висок етаж може да означава по-труден път за бягство, за да се достигне до различни асансьори или етаж, които са извън обсега на автомобилите за спешно реагиране. За тези случаи, придвижването на по-високите етажи не се препоръчва.

Комуникация с тактическия оперативен център или командния пункт трябва да бъде възможна от убежището. Това следва да включва радио и телефонен достъп, ако е възможно. Ако кръговете на охрана на периметъра бъдат нарушени, трябва да има път за бягство. Убежището с вторичен изход обикновено е в къщата или постоянния офис. Когато е в хотел или офис сграда, тоалетната може да се окаже най-доброто налична убежище. При наличие на подходящо оборудване и припаси, охраняваното лице и основния телохранител трябва да бъде в състояние да останат безопасно в убежището за няколко минути или по-дълго, докато пристигне помощ. На постоянно място, като къщата на охраняваното лице и ако това е възможно на временните обекти, убежището трябва да бъде подсилен с физически защитни средства и да има резервен аварийен изход, както и да отговаря на определени изисквания.

Вратите трябва да бъдат метални или от масивно дърво с метални подпори. Всички прозорци трябва да имат решетки. Вратите трябва да се отварят навън и всички панти трябва да са здраво закрепени или заварени да се предотврати отстраняването им. Рамките на вратите трябва да бъдат най-малко 5 см дебели и здраво закрепени към стената. Вратите трябва да имат две резета поне на 30 см едно от друго и застопоряващ лост за допълнителна сигурност.

Средният периметър обикновено се намира извън къщата на охраняваното лице. Този периметър може да включва външната страна на къщата и площите, които са непосредствено около нея. Както вече бе обсъдено, размерът на жилището може да изиска средния периметър, да включва и част от него.

Средният периметър е известен като "**зона на отстояние**". Тази площ дава на охранителния екип поле на безопасност за да действа в случай на нападение на къщата. Той трябва да осигурява чисто поле за огън, ако има нападение. Обикновено той е защитени от охранители, застанали на

постове, разположени в противоположните краища на "зоната на отстояние" на къщата, като средния периметър осигурява 360-градусово покритие. Тази зона може да бъде подсикурена със затворена кабелна телевизионна мрежа за наблюдение, инфрачервена алармена система и защитно осветление.

За да се осигури максимална сигурност в средния периметър, поставяме охранители на всички точки за достъп до зоната, за да гарантират, че само лица, с разрешение за достъп могат да влязат в имота.

Поставяме охранители на външните врати, товарните входове, входните врати, както и всички външни входни точки към сградата и двора, където се намира охраняваното лице .

Трябва да се гарантира че екипът провежда проучване на физическата охрана на къщата, за да се оцени това, което може да изисква подсилване. Основния телохранител на екипа трябва да се срещне с охраняваното лице, да обсъди физическата охрана на къщата, предостави писмен доклад, описващ текущото състояние на охраната на имота и списък с препоръки за подобряване на охраната на имота.

Къща - Външен периметър

Външният периметър обикновено е зоната извън жилищния комплекс или имота на охраняваното лице. Помощните охранители трябва да бъдат разположени, така, че да наблюдават зоните, от които дадени лица могат

да извършват враждебно наблюдение за да следят екипа и движенията на охраняваното лице. Тези постови охранители трябва да следят за подозрителни или застрашителни дейности.

Всяка стена, която обграждаща комплекса на имота, трябва да има пункт за достъп на превозни средства и посетители, където пазачът или член на охранителния екип могат да извършват проверка. Възможно е, да бъде необходимо член на охраната да бъде на този пост, само когато охраняваното лице е в къщата. През останалото време, на този пост може да има пазач. Наблюдението на имота трябва да има радио и телефонни комуникации с командния пункт, за да се гарантира, портите да са отворят за пристиганията и отпътуванията на охранявания кортеж. Там също трябва да има обезопасена резервна порта в стената на периметъра, за спешни случаи. Външният пост представлява очите и ушите на охранителния екип извън стената на периметъра. Подозрителни лица, превозни средства, или инциденти извън стената на външния периметър трябва да бъдат докладвани на екипа.

Други важни дейности са инспектиране на сградите, чиито обитатели са с изглед към къщата на охраняваното лице, извършване на контра-наблюдение от къщата към квартала и ползваните от екипа маршрути, и идентифициране на съседите и водене на списък на техните превозни средства и регистрационни номера.

Офис или обществено място

Когато офисът на охраняваното лице се намира в частна сграда на защитен комплекс, концентричните кръгове на охраната се установяват по начин, подобен на формацията на периметрите, използвани за къщата на охраняваното лице.

Когато офисът обаче се намира в сграда с обществен достъп, това представя предизвикателства, които изискват различно формиране на концентричните кръгове на охраната.

Вътрешният периметър е стаята, или групата от стаи, които представляват офиса на охраняваното лице, както и целия етаж на сградата, на който се намира офиса. Добре е да има постови охранители на всички пунктове за достъп до офиса на охраняваното лице и на всички точки за достъп до етажа, на който се намира офисът. Тези охранители трябва да гарантират, че само лица, с редовни пропуски биват допуснати до офиса на охраняваното лице и етажа на офиса.

Средният периметър е вътрешността на офис сградата (с изключение на етажа, на който е охраняваното лице) и всички пунктове за достъп до сградата. Препоръчително е да има охранители на всички пунктове за достъп до асансьорите, ескалаторите и стълбите, които водят до етажа на

охраняваното лице. Охранители също трябва да бъдат поставени във всички пунктове за достъп до сградата, това дава възможност на охраната да наблюдава всички лица, които влизат в сградата.

Контролът на достъпа до сградата, в която се намира офиса на охраняваното лице е по-труден, защото зоната на входното фоайе е публично пространство. Ако има гараж за паркинг, който е прикрепен към сградата, в която се намира офиса на охраняваното лице, охраната трябва да се осигури кортежа на охраняваното лице в тази зона, докато охраняваното лице е в офиса.

Външният периметър включва външната страна на сградата и всички прилежащи площи. Също така той включва площи, които са извън тези, като например паркинги и алеи на имота. Ако гаражът за паркинг не е прикрепен към сградата, в която се намира офиса на охраняваното лице, охраната на гаража попада във външния периметър.

Поставят се охранители на външните входни точки към имота на сградата и на пътища, водещи до входовете. Назначават се охранители на външния периметър, за да наблюдават околните сгради и площадки, които са с поглед към сградата, в която се намира охраняваното лице. Охранителите трябва да следят за подозрителни или застрашителни дейности.

Хотел

Когато охраняваното лице пътува, авангардът трябва да установи трите кръга на охраната на всички хотели, където охраняваното лице временно пребивава. Концентричните кръгове на охраната на хотела на охраняваното лице са подобни на кръговете на охраната, които се създават около офиса на охраняваното лице, където има публичен достъп. Вътрешният периметър е стаята, или апартаментата, където пребивава охраняваното лице, както и целия етаж на сградата, на който се намира офиса. Поставят се охранители на всички точки за достъп до тази стая или апартамент и до етаж на тази стая или апартамент.

Дава се достъп до стаята на охраняваното лице само на членовете на персонала му, проверени посетители, които са ескортирани от член на охраната. Ако това е възможно, се поставя охранител за да проверява посетителите и за да предотвратява неупълномощен достъп до етаж на охраняваното лице.

Провеждането на проучване, преди пристигането на охраняваното лице, гарантира, че всички стълбища и асансьори се контролират и всички пътища за достъп са обезпечени. Основава се убежище в апартаментата на охраняваното лице. Най-добрият вариант би бил банята на основната спалня, тъй като тя обикновено съдържа вана, която може да осигури допълнително ниво на защита в случай на нападение. Въпреки, че банята

не може да няма втора врата за изход, обикновено е най-подходящото за тази цел място. Причината това да бъде важно е, че е обикновено тя е вътрешна стая с малъки (или без) прозорци. Ваната може да се използва като допълнителен актив, защото охраняваното лице може да легне и да се скрие в нея. Тя също осигурява допълнителна бариера между охраняваното лице и нападението. Екипът трябва да поддържа охраната по протежение на коридора и на всички точки за достъп, които водят към апартамента на охраняваното лице.

Създава се временен команден пункт в близост до стаята на охраняваното лице. Той може да бъде стая в дъното на коридора на стаята на охраняваното, стига само стаите от двете страни са заети от персонала на охраняваното лице или персонала на охраната. Временният команден пункт също може да бъде в близост до пресечка на коридори, за да се контролира всякакъв достъп до стаята на охраняваното лице

Средният периметър е вътрешността на хотелската сграда (с изключение на етажа, на който е охраняваното лице) и всички пунктове за достъп до сградата. Поставят се охранители на всички пунктове за достъп до асансьорите, ескалаторите и стълбите, които водят до етажа на охраняваното лице и всички пунктове за достъп до сградата. Това дава възможност на охраната да наблюдава всички лица, които влизат в сградата. Контролът на достъпа до хотела на охраняваното лице е по-труден, защото зоната на входното фоайе е публично пространство. Външният периметър включва външната страна на хотела и всички прилежащи площи. Също така той може да включва площи, които са извън тези, като например гаражи, паркинги и алеи на имота. Поставят се охранители на външните входни точки към имота на хотела и на пътищата, водещи до входовете. Назначават се охранители на външния периметър, за да наблюдават околните сгради и площадки, които са с поглед към сградата, в която се намира охраняваното лице. Те трябва да следят за подозрителни или застрашителни дейности.

На всяко място, авангардът определя къде се намират различните периметри на охраната, кои процеси за проверка ще се използват за всеки периметър, както и кой метод за идентификация с цел достъп ще се използва. Авангардът е член на охранителния екип, който при пристигането на кортежа, става член на вътрешния кръг на охраната, изпълняваща защитна формация диамант около охраняваното лице. Той командва постовите охранители, които са предварително назначени и установява охраната на обекта, преди охраняваното лице да пристигне там. Авангардът използва наличните охранителни кадри, за да основе средния и външния периметри. Той възлага на постовите охранители

позициите, които той или тя счита за места, където неупълномощено лице може да се опита да премине в кръговете на охраната.

7.4. Реагиране на заплахи срещу концентричните кръгове на охраната

Заплахите срещу охраняваното лице могат да се случат на всички нива на кръговете на охраната. Охранителният екип отговаря за поставянето на охранители на пунктовете за контрол на достъпа на всеки един кръг на охраната.

Вътрешни пунктове за достъп са врати и аварийни изходи, които директно водят в стаята, където се намира охраняваното лице .

Средни пунктове за достъп са вратите на асансьора, кръстовищата на коридорите и стълбища, които са разположени във вътрешността на сградата, в която се намира охраняваното лице .

Външни пунктове за достъп са основните врати и страничните врати на сградата, където се намира охраняваното лице.

Постовите охранители контролират лицата, които имат достъп до всеки периметър. В момента, в който се открие нарушение на сигурността, охранителите, които са на пост на всеки от тези пунктове за достъп, трябва незабавно да съобщят за заплахата на охранителите, които са най-близо до охраняваното лице и да се подготвят за ескалация на заплахата.

Основният телохранител и водачът на смяната установяват конкретните процедури за реагиране. Видът на заплахата и мястото на нападението влияят пряко на мерките за реагиране. Нападенията, които се случват близо до вътрешния кръг на охраната, могат да изискат бързо реагиране от страна на малко охранители, в сравнение с нападение, което се случва във външния периметър. Броят на наличните охранители ще определи как е подреден периметъра. Той също така диктува колко охранители, основният телохранител и водачът на смяната ще поставят във всяка зона на отговорност . Наличността на оборудване определя как основният телохранител и водачът на смяната ще комуникират с останалите охранители. Нивото на заплахата също определя как охранителите комуникират . Например, ако има доказателства за наличието на бомба, радиостанциите не могат да бъдат използвани, защото радиостанциите могат да детонират бомбата.

Въз основа на препоръките на авангарда в нашата охранителна фирма, основният телохранител и водачът на смяната трябва да поставят охранители на стратегическите места, на които те са най-необходими, но размерът на площта, която се охранява, определя броя на охранителите във всяка определена зона.

Предназначението на охранителните контрамерки е, да се използват слабостите, присъщи на престъпната организация. Ако охранителният екип открие наблюдение, по време на престъпната плановата фаза, той може да успее да предотврати или осуети дадено потенциално нападение, като вземе мерки за контра-наблюдение.

Наблюдение е следенето на лице, обект или район с намерение събиране на информация, обикновено се извършва по дискретен начин.

Откриване на наблюдение е тайна защитна мярка за сигурност, която се използва за да се определи дали престъпници, или други злонамерени лица провеждат вражеско наблюдение. Откриването на наблюдение може да се провежда от индивидуален служител или от обучен екип за наблюдение, разкриване и докладване на подозрителни дейности.

Контра-наблюдение е мярка за сигурност, използвана, за да се потвърди, дали наблюдение се провежда и изпълнението на действия или техники, предназначени за намаляване на ефективността или предотвратяването на продължаването на това наблюдение.

8.1.Наблюдение

Престъпните групи използват наблюдение, за да събират информация, за да планират и извършват нападения срещу избрани цели(охраняваното от нас лице). Те извършват наблюдение на екипите на охраната, като следят основно часови график и маршрути на движението,действията на охранителния екип, докато е на конкретни обекти/места ,уязвимости на физическите мерки за сигурност на базата на охранителния екип, и уязвимости на физическите мерки за сигурност на конкретни обекти .

Престъпните групи, като цяло извършват наблюдение на предполагаема цел, човек , за толкова дълго време, колкото е необходимо, за да съберат достатъчно информация, която гарантира, че са способни да извършат нападението. Междувременно, членовете на охранителния екип могат да предотвратят или да възпрат нападението с помощта на добри техники за откриване на наблюдение,което е жизненоважно,защото при евентуално нападение(засада) предимството е врага(те ни чакат). Препочърително е да се използват допълнителни охранители за борба с този вид вражеско наблюдение. Единия екип може да извършва откриване на наблюдение, докато другия извършва контра-наблюдение.

8.2.Откриване на наблюдение

Всички оперативни охранители трябва да бъдат добре обучени наблюдатели, които следят за идентифицирането на потенциално вражеско наблюдение на охраняваното лице, охранителния екип, или места, свързани с охраняваното лице.

По време на охранителни мисии, всички охранители трябва да следят за индикации, че даден човек или група хора ги наблюдават. Някои важни сигнали, че охраняваното лице или екипът на охраната са следени е снимането им от неизвестен човек, или следенето им от неизвестен човек, било то пеша, или в превозни средства. Друг индикатор е, когато даден човек наблюдава движението на охраната от статична позиция в продължение на период от време и изглежда, че прави записки за движенията.

Членовете на охранителния екип трябва, също така, да бъдат бдителни и да следят за така наречената "корелация на движението".

Например, виждаме едно и също лице на същото място по същото време всеки ден , виждаме едно и също лице в близост до къщата на охраняваното лице всеки ден в продължение на цяла седмица в 0800 часа, когато охраняваното лице отива на работа, или виждаме едно и също лице в различни места по различно време: виждаме едно и също лице в къщата в 08:00 часа в един ден, а след това го виждаме същото лице в близост до офиса в 09:00 часа, когато охраняваното лице пристига там, в различен ден.

След като даден охранител открие наблюдение, той е длъжен, да докладва за потенциалното наблюдение на неговия началник и операциите за контра-наблюдение трябва да се започнат.

8.3.Контра-наблюдение

Контра-наблюдението е продължение на процеса за откриване на наблюдение. Това е поредица от действия, които се предприемат от група охранители, назначени в екипа за контра-наблюдение, когато има достоверни доказателства, че е открито вражеско наблюдение, с помощта на техниките за откриване на наблюдение. Охранителите следят дейността на заподозряното лице или група и докладват за тях на техните началници, както и провеждат операции за спиране на наблюдението. По-големите охранителни екипи могат да имат собствени звена за контра-наблюдение, назначени към тях.

Един от примерите за контра-наблюдение се нарича "**наблюдение на наблюдателите**". Това се случва, когато наблюдението е разкрито и един от оперативните охранители е забелязал мястото, от което се провежда наблюдението срещу охранителния екип. Екипът за контра-наблюдение

поставя един от своите оперативни охранители, да наблюдава мястото на вражеското наблюдение. От позицията на оперативния охранител, той може да разпознава, следи и реагира на всеки, който следи движението на охранителния екип, от мястото на вражеското наблюдение.

Обикновено местата, от които престъпниците могат да наблюдават движението на охранителния екип са точките на задръстване (всяко място, през което охраняваното лице трябва да премине, когато пътува от едно място до друго), кръстовища, мостове, сгради, къща и работно място на охраняваното лице.

8.4. Вражеско наблюдение

Престъпниците извършват наблюдение с цел да се съберат информация за "мишената" и да определят кога е осъществимо нападението, както и дали то изобщо е осъществимо.

Целта на вражеското наблюдение е, да се събере подробна информация за набелязаното лице, група или място. Когато престъпните групи конкретно набелязват дадено охранявано лице, информацията за охраняваното лице, която им е нужна е движението му, описание на личните МПС-та, лични навици, членове на семейството му, често посещавани от него места.

Освен набирането на конкретна информация за охраняваното лице, престъпните групи търсят информация за уязвимостите на екипа на охраната му. Откриването на слабости в охраната помага на врага да избере най-уязвимата мишена, както и да разработи точен оперативен план.

Чрез наблюдение престъпните групи могат да наберат много информация за ВИП-а. Следното е списък с информация, която могат да желаят, да наберат, когато наблюдават охраняваното лице и охраната му:

Има ли алармени системи на тези места?

Има ли присъстваща охрана. Ако има, въоръжена ли е?

Охраната бдителна ли е?

Служителите на охраната имат ли радиостанции?

Изискват ли се пропуски, за да се влезе в обекта?

Охраната прави ли щателна проверка на хората и превозните средства?

Къде служителите на охраната паркират своите автомобили?

Полицията патрулира ли района?

Има ли стени или огради, които обграждат къщата или работното място?

Какви превозни средства ползват служителите на охраната?

Автомобилите на охраната бронирани ли са?

По кои маршрути пътува наблюдаваният до и от работа?

Наблюдаваният променя ли маршрутите и времената на отпътуване?

По-важно, предвидими ли са времената и местата на наблюденията?

Наблюдаваният има ли кортеж? Ако е така, колко са автомобилите на кортежа?

Колко бързо се движи кортежът?

Кортежът спазва ли правилата за движение?

В кой от автомобилите на кортежа пътува охраняваното лице?

Колко оперативни охранители има в кортежа?

Ако наблюдаваният има лична охрана, охранителният екип бдителен ли е, и спазва ли добри охранителни практики?

Какви оръжия носи охранителният екип?

Ако в района има полиция, колко бързо може да реагира на спешно повикване?

Престъпниците анализират и използват набраната информация по време на целия цикъл на планиране, за да усъвършенстват плана за нападението. Те използват различни лица за извършване на наблюдение, включително и такива, които не принадлежат към тяхната организация и които може да не са наясно с техните намерения. Това им позволява да прекарват по-малко време в района на наблюдаваното лице и да намалят риска, да бъдат заловени.

Престъпните групи също често използват по-новите и неопитни членове на групата по време на началната фаза на наблюдение. Тези хора са по-малко разпознаваеми и по-лесно заменими в случай, че бъдат заловени.

Използването на тези неопитни наблюдатели осигурява допълнително предимство на екипа за контра-наблюдение, тъй като те са нови и неопитни и са по-склонни да правят грешки, и се открояват от останалите, поради очевидните им дейности.

Често срещани грешки, които неопитните престъпници правят по време на наблюдение са:

Гледат кортежа настойчиво, докато преминава през точки на задръстване.

Гледат си часовниците и водят записки.

Проявяват необичайно или продължително любопитство спрямо охранителните мерки, които се прилагат от охранителния екип на охраняваното лице или охраната на неговата сграда.

Опитват се да гледат навътре, през прозорците на автомобилите на кортежа.

Втренчват се, след което гледат настрани, когато някой ги погледне обратно.

Влизат в забранени зони.

Очевидно правят снимки и видео-записи.
Посочват екипа на охраната на друго лице.

Ние винаги сме нащрек за всякакво съмнително поведение, като гореспоменатите дейности. Това може да бъде човек, който извършва наблюдение за целите на престъпна организация. Затова след кортежа с ВИП-а, си пускаме по една кола „реагърд“, които са екипа за откриване на вражеско наблюдение.

Престъпниците обикновено използват няколко основни метода за наблюдение – неподвижно, подвижно, виско технологично, комбинирано, постепенно.

Когато планират нападение, те използват звена за наблюдение, които ние наричаме звена за вражеско наблюдение.

По време на неподвижно наблюдение, екипът на остава неподвижен, докато наблюдава дейностите на конкретно охранявано лице или място. Местата, където екипът на вражеско наблюдение може да се установи, за да наблюдава дейности, включват необитаеми сгради, жилища на другата страна на улицата спрямо жилището на охраняваното лице, павилиони, пейки в паркове, или други невинно-изглеждащи места. Броят на тези места е ограничен само от въображението на престъпната организация. Често, екипът за вражеско наблюдение провежда постоянен надзор в района около къщата или работното място на охраняваното лице. На тези две места охраняваното лице е много предвидимо. Използването на платени информатори е още едно ценно средство за събиране на информация.

При подвижното , екипът за вражеско наблюдение следи охраняваното лице пеша или в превозни средства. Подвижното наблюдение може да бъде много просто, като например един човек следящ пеша, или много сложно, състоящо се от 10 автомобила от различни марки, модели и години, които следват охраняваното лице така, че то да не може да забележи, че е наблюдавано.

Пример от моята практика - превозно средство А следва въпросното наблюдавано лице за определен период от време, след което, превозно средство А спира следенето и отстъпва на превозно средство В, да продължи наблюдение върху охраняваното лице и така нататък.

Звената за вражеско наблюдение използват тази тактика, за да избегнат съмнение. Въпреки че охраняваните лица обикновено пътуват между едно място и друго в кортеж, могат да възникнат случаи, когато те избират, да ходят пеша до близко място, с тяхната охрана. Когато охраняваното лице и

екипът на охраната се движат пеша, звената за вражеско наблюдение пак могат да използват подвижно наблюдение.

С днешните технологични постижения, високо-технологичното наблюдение може да приеме различни форми. Съществуват множество видове оборудване, което екипът на враждебното наблюдение може използва, за да подслушва разговори, записва движения, наблюдава и контролира натискането на компютърни клавиши и така нататък. Тези видове устройства се състоят от подслушващи и скрити записващи устройства, цифрови фотоапарати или видеокамери, както и компютърен софтуер, който може да се инсталира, за да се документира всяко натискане на клавиш, направено на персонален компютър или лаптоп компютър.

Най- често враждебните екипи за наблюдение съчетават неподвижно, подвижно и високо-технологично наблюдение, за да набират информация за даден субект. Един престъпен деятел може да бъде в близост до къщата на охраняваното лице и да наблюдава охраната, докато охраняваното лице тръгва за работа. На две пресечки надолу по улицата, един екип за вражеско наблюдение може да чака в превозно средство субекта да премине и да използва устройство за проследяване, което е прикрепено за превозното средство на субекта, за да го следва. Много престъпни групи разполагат с достатъчно кадри и пари, за да използват този вид наблюдение.

Постепенното наблюдение означава, че екипът за вражеско наблюдение следи даден субект по маршрут в последователни сегменти, по време на продължителен период от време. Престъпниците използват този вид наблюдение, когато времето не възпрепятства дадена операция и когато оперативната сигурност е много важна. За да се определи маршрута и часовете на тръгване на наблюдаваното лице, един екип за наблюдение следи движенията от точка А до точка В в един ден, а на следващия ден следи движението му от точка В до точка С, и така нататък. Този процес изисква време и е трудоемък, но престъпниците имат предимството да решат кога и къде искат да извършат нападението.

8.5.Контрамерки

Целта на охранителните контрамерки е, да предотвратят изцяло случването на нападения. За да се предотвратят или възпрат вражески нападения, се прилагат ефективни контрамерки, които изискват придобиване и анализиране на информация за заплахата.

Размерът на охранителния екип и статута на охраняваното лице могат да определят, кой провежда операциите за откриване на наблюдение, за екипа на охраната. Екипът за оперативно наблюдение може да включва специализиран екип за откриване на наблюдение, членове на екипа на авангарда и специално назначени за целта агенти.

Екипът за откриване на наблюдение използва анализ на маршрутите и оценки на уязвимостта на съоръженията, за да се определят вероятните местоположения, които групите на вражеско наблюдение могат да използват. След като екипът за откриване на наблюдение идентифицира тези места, той по-добре ще знае, къде трябва да са позиционира, за да извършва контра-наблюдение.

За операции на кортежа, първата отговорност на шофьорите на охранителния екип, авангарда и екипът за откриване на наблюдение е, да се направи подробен анализ на маршрута. Той представлява преглед на първични, вторични, и аварийни маршрути, които кортежът ще използва. По време на анализа на маршрута, екипът търси **точки на задръстване**, които са идеални места за нападение, както и местата, където престъпниците могат да извършват наблюдение и да нападнат охраняваното лице, и охранителния екип.

Точката на задръстване е всяко място, през което охраняваното лице трябва да премине, когато пътува от едно място до друго. Ако дадено

охранявано лице винаги пътува по един и същи маршрут, докато има други маршрути на разположение, това създава самоналожена точка на задръстване.

Повечето точки на задръстване са близо до къщата или офиса на охраняваното лице, защото то трябва да пътуват през тези места всеки ден. Друг пример за точка на задръстване е мястото, където основните, второстепенните и аварийните маршрути се събират в една пресечка.

Врагът може да открие, че кортежът трябва да пътува през това кръстовище, без значение кой маршрут поема охранителният екип.

Следователно, в този случай маршрута става предсказуем.

Съществуват и други точки на задръстване близо до всички места, които охраняваното лице посещава постоянно, като църкви, институции и така нататък. Другите потенциални точки на задръстване включват кръстовища, места по маршрутите, които пресичат мостове, завои на пътя, както и места по маршрута, които забавят кортежа.

Престъпните групи търсят тези места, когато планират нападение.

Извършеният преглед на минали нападения и практиката показва, че по-голямата част от инцидентите, случили се в рамките на точки на задръстване са могли, да бъдат предвидени лесно.

След определяне на точките на задръстване, охранителният екип и екипите за откриване на наблюдение трябва да ги анализират, за да определят кои от тях имат тактическо предимство за врага. Тези точки на тактическо предимство предоставят възможност за изненада, покритие и укриване, достъп до целта, високо място, поле за огън, зрително поле, както и път за бягство през зоната с точките на задръстване. Ако повечето от тактически предимства важат за всеки конкретен обект в рамките на точката на задръстване, охранителите обозначават това място като **"идеално място за нападение"**.

След това, екипът за откриване на наблюдение набелязва всяко място по този маршрут, което би било идеално за използване от престъпниците, както за наблюдение, така и за нападение. Екипът за откриване на наблюдение определя, къде би трябвало звената на враждебното наблюдение да бъдат разположени, за да наблюдават кортежа, докато той преминава през което и да било от местата, посочени по-горе. Екипът за откриване на наблюдение също така взема предвид, как екипът на враждебното наблюдение може да прикрие присъствието си, докато е на тези места.

Един пример за вида на място, което екипът за откриване на наблюдение трябва да определи като място за вражеско наблюдение е дадена пресечка, през която охраняваното лице трябва да премине всеки ден, за да отиде до офиса си. С други думи, тази пресечка е точка на задръстване. Екипът за откриване на наблюдение разследва района и определя дали има каквито и да било идеални за провеждане на наблюдение места.

Например, има ресторант, където екипът на враждебното наблюдение може да стои и да наблюдава превозните средства на охранителния екип? Или парк, където член на екипа на враждебното наблюдение може да пребивава, без да предизвика подозрения, но да има не-възпрепятствана гледка към маршрута?

Също така може да има паркинг, където екипът на враждебното наблюдение може да седи в превозното средство и да не бъде забелязан? Автобусна спирка, където член на екипа на враждебното наблюдение може да стои за кратък период от време.

Места, като тези, посочени по-горе, където член на екипа на враждебното наблюдение трябва да бъде на позиция, за да наблюдава кортежа, се считат за **червена зона**. Екипът за откриване на наблюдение трябва да използва снимки и диаграми, за да идентифицира всички места, които отговарят на нуждите на звената за вражеско наблюдение, за да могат те да наблюдават точката на задръстване или кръстовището. Екипът за откриване на наблюдение трябва да начертае тази червена зона върху тяхната диаграма, за да може да разбере напълно тези места, на които групата за вражеско наблюдение трябва да бъде, за да наблюдава кортежа, докато той преминава.

След като екипът за откриване на наблюдение идентифицира червената зона, трябва да се позиционира извън червената зона, където може най-добре да наблюдава това място, за индикатори на дейности на враждебното наблюдение. Този район извън червената зона, често се нарича **зелена зона**.

Екипът за откриване на наблюдение не трябва, да се намира вътре в червената зона, където членовете му могат лесно да бъдат разпознати и следователно не могат да наблюдават групата на вражеско наблюдение, която гледане кортежа, докато той преминава. Ако самият екип за откриване на наблюдение окупира червената зона, той може да накара групата за вражеско наблюдение, да се премести на друго място. Това понякога се нарича **изместване на заплахата**. За екипа за откриване на наблюдение е по-добре, да се позиционира на места, които са най-добре за наблюдение на действията в определената червена зона. Един от

членовете трябва да начертае тази зелена зона на тяхната диаграма, за да илюстрира всички места, на които екипът трябва да бъде, за да наблюдава враждебното наблюдение, което е вътре в червената зона. На екипът за откриване на наблюдение не е необходимо, да вижда точката на задръстване или кръстовището, но е отговорен да наблюдава персонала, вътре в червената зона.

Някой от членовете на екипа за откриване на наблюдение може да седи в дъното на ресторанта, за да наблюдава лице, което седи с ясна видимост на маршрута на кортежа или всеки, което проявява необичаен интерес към кортежа, докато той преминава.

Член на екипа за откриване на наблюдение също така може да бъде дегизиран като работник по поддръжката в парка, общ работник, поставящ брошури на прозорците на превозни средства на паркинга, или уличен търговец в близост до автобусна спирка. Тези камуфлирани действия са много ефективни на практика.

Докато кортежът кара през кръстовището, екипът за откриване на наблюдение, намиращ се в зелената зона, следи персонала в определени части на червената зона. Екипът за откриване на наблюдение гледа тези места, а не кортежа. Екипът за откриване на наблюдение стои в зелената зона след като кортежа премине, за да види дали всички хора в червената зона се съберат заедно и обсъдят какво евентуално са могли да видят.

Членовете на екипа за откриване на наблюдение приготвят доклад до техните началници, като отбелязват местоположението, времето, описание на заподозрените, както и физическите характеристики на всеки подозрителен наблюдател(и) и дейностите, които евентуално са се случили.

Оценката на уязвимостта на съоръжението е задълбочено проучване, за идентифициране на предвидени уязвимости в охраната на съоръжението. Уязвимостта е пропуск или слабост в един от концентричните кръгове на охраната. Тези уязвимости могат да бъдат физически, процедурни или технически. Всека една от тях, самостоятелно или в комбинация, може да покаже на звеното на враждебното наблюдение, че тяхната цел е достъпна и че потенциала за успеха на техния план за действие е голям.

Най-очевидната уязвимост на физическа охрана, която се забелязва от групите за вражеско наблюдение, може да бъде липсата на достатъчен брой охранителен персонал на пунктовете за достъп къщата на охраняваното лице или неговата месторабота. Физическите уязвимости могат също да включват:

Неизползваеми или повредени съоръжения за контрол- счупени прозорци на сградата, врати, които не могат да се заключват, дупки в оградите или блокиращи стени на външния периметър, лошо-качествени или повредени бариери за влизане на превозни средства.

Липса на конкретни елементи на сигурността: решетки на прозорците, бодлива тел на върха на оградата на периметъра или бариери за превозни средства на входните пунктове.

Разстоянието между външната оградна стена или оградата и сградата, в която живее или работи охраняваното лице е пример за **отстояние**.

Отстоянието също може да бъде зона на уязвимост. Ако оградната стена или оградата е близо до сградата, един експлозивен заряд може да бъде детониран извън стената и въпреки това да удари сградата-мишена. Това прави работата на нападателя по-лесна, тъй като не му трябва да получи достъп до комплекса или сградата, за да извърши нападението.

Вражеските екипи за наблюдение наблюдават служителите на охраната на обекта, както и охранителния екип, за да видят дали те могат да намерят пропуск в процедурата, който може да предостави възможност за бъдещо нападение. Например: екипът на вражеското наблюдение може да изпрати някого до врата за достъп или врата на жилището или офиса на охраняваното лице, за да види, дали ще го пуснат да влезе вътре, без да бъде проверен;

Звеното на вражеското наблюдение може да иска да научи, дали колетите се претърсват или се проверяват с рентген. Тази техника се нарича **сонда** и може да се извърши пеша или в превозно средство.

Групите за вражеско наблюдение може да наблюдават смените на служителите на местната охрана, на кортежа и пешеходните патрули на охранителния екипа и доставки до и от сградите-мишени, за да се види дали те могат да открият конкретни тенденции на поведението на наблюдаваните лица или екипи. Престъпниците използват тези тенденции, за да се формулират синхронизирани във времето нападения.

Като цяло, нападателите търсят лесни мишени, където служителите на охраната са небрежни спрямо техните задължения.

Уязвимостите на техническата сигурност включват липсата или неизползваемостта на техническото оборудване като мощни външни светлини, камери на затворената телевизионна мрежа за наблюдение, оборудване за видео наблюдение, оборудване за електронен достъп, датчици за движение, телефонно записващо оборудване, както и автоматично затваряне и заключване на врати.

След като екипът за откриване на наблюдение, идентифицира нещо, което те възприемат като слабост или уязвимост в тяхната физическа, процедурна, или техническа сигурност, те трябва да идентифицират зоната, където би трябвало да се намира звеното на враждебното наблюдение, за да наблюдава тези уязвимости, докато охранителният екип работи за да поправи тези пропуски на охраната.

Тогава екипът за откриване на наблюдение идентифицира, къде те трябва да се позиционират, за да наблюдават набеязаните места на звеното на вражеското наблюдение. На екипът за откриване на наблюдение не е необходимо да може, да вижда уязвимостта, той само трябва да може, да вижда местата, от които звеното на вражеското наблюдение може да вижда уязвимостите.

Откриването на вражеско наблюдение става по-лесно, след като екипите вече знаят, къде да търсят евентуално вражеско наблюдение. За да могат членовете на звеното за вражеско наблюдение, да наберат информацията, която е необходима, за да направят план за нападение, те трябва да извършат продължително наблюдение на обстановката, както и на действията, и практиките на охраняваното лице и охранителния екип, за да преценят уязвимостите.

Знаейки, къде е вероятно, да се осъществи вражеско наблюдение и че то може да бъде продължително, за да се събере необходимата информация, за да планират нападение, улеснява екипа за откриване на наблюдение, да идентифицира членовете на групата за вражеско наблюдение, както и областите в тяхната система за охрана, които трябва да се подобрят.

Всяко наблюдение на охранителния екип, движенията на кортежа и места, които са свързани с охраняваното лице трябва, да бъдат докладвани на началниците на екипа за откриване на наблюдение, които следва да уведомят веднага основния телохранител. Ако даден оперативен охранител наблюдава и разкрие наблюдение, той незабавно трябва да уведоми водача на смяната и основния телохранител. Основният телохранител или служителят, който отговаря за охранителната информация, трябва да координират със съответните служби, за да определят какво ниво на заплаха представлява наблюдението.

Непредсказуемостта е един от най-важните аспекти и предизвикателства за охранителния екип. Непредсказуемата мишена е трудна за следене и атакуване. Непредсказуемостта принуждава врага, в етапа на наблюдение, да бъде видим за продължителни периоди от време. Това увеличава риска от откриване и прави планирането на нападение много трудно.

При планиране на пътуванията на кортежа, задължително е охранителният екип да гарантира дейностите на кортежа, да бъдат непредсказуеми. Промяната на маршрутите и часовете на отпътуване гарантира, движенията на охраняваното лице да бъдат непредвидими и да не бъдат подложени на нападение. Също така, използването на превозни средства, които не са свързани с охраняваното лице, като използване на превозното средство или кортежа на охраняваното лице без то да е в автомобила (кортежи-примамки), осигурява допълнителна защита срещу предвидимост на време и място. Промяна на броя на служителите, броя на превозните средства, както и конфигурацията на кортежа също допринася за непредвидимостта на движенията на охраняваното лице и обърква всяко подозрително наблюдение спрямо охраняваното лице. Един от методите, който използваме в нашата фирма, за откриване или потвърждаване на наблюдение срещу кортеж, от страна на звено за вражеско наблюдение е използването на **маршрут за откриване на наблюдение**.

Като правило, маршрутът за откриване на наблюдение е поредица от маневри, които се правят на предопределено място по маршрута на кортежа. Целта е да се изпълни определена последователност от завои, за да се определи дали кортежът е следен. Кортежът прави поредица от десни и леви завои. Обикновено, един шофьор, който се движи в определена посока по улицата, прави поредица от четири десни или четири леви завои, един след друг, защото тази маневра би го върнала обратно на същия маршрут, по който той първоначално се е движел. Шофьорите на кортежа шофират по такъв маршрут и членовете на охранителния екип гледат за превозни средства, които изглежда, че също правят тази поредица от завои заедно с кортежа.

Охранителните екипи трябва периодично да изпълняват тези маршрути за откриване на наблюдение, за да идентифицират дейностите на евентуални, незабелязани до този момент, групи за вражеско наблюдение. Маршрутите за откриване на наблюдение могат да бъдат предварително планирани, с използване на екипи за откриване на наблюдение, или проведени без предварително планиране, ако водачите на охраната преценят, че може да има моторизирано вражеско наблюдение, което се извършва срещу тях в момента.

Когато маршрутът за откриване на наблюдение е предварително планиран, кортежът трябва да направи серия от четири десни завоя в предварително определен момент. Ако има достатъчно кадрови ресурс на разположение, екипът за откриване на наблюдение организира зелена зона в рамките на мястото на задръстване, където се прави серията от

десни завой. Задачата на екипа за откриване на наблюдение е да следи за автомобили , които евентуално следват същия маршрут, като този на кортежа, докато кортежът изпълнява техниката на маршрут за откриване на наблюдение. Тези автомобили на групата за вражеско наблюдение могат да следят кортежа от разстояние, на няколко дължини на автомобил, за да не се забелязват и да не направят действията си очевидни за екипа на охраната. Външните екипи за откриване на наблюдение, които не са част от кортежа, са най-подходящи и най-добре позиционирани, да наблюдават и да идентифицират автомобилите на групата за вражеско наблюдение.

Ако няма кадрови ресурс на разположение, членовете на охранителния екип, които са в превозните средства на кортежа, трябва да следят за корелации на движението на превозни средства, които следват същата серия от завой. Например, ако се подозира, че даден автомобил следи кортежа, за да провежда наблюдение, трябва да се изпълни маневра на маршрут за откриване на наблюдение. Ако превозното средство следва кортежа след първия десен завой, това би могло да се счита за случайност. Ако превозното средство продължава да следва кортежа след втория десен завой, това е индикация, че автомобилът може би следи кортежа. Ако същото превозното средство продължава да следва кортежа след третия десен завой, това е индикация, че има голяма вероятност, че превозното средство провежда наблюдение на кортежа.

Докладва се цялата информация относно заподозрения автомобил на вражеското наблюдение и лицата в него, на останалите оперативни охранители от екипа на охраната. Основният телохранител или водачът на смяната трябва да запишат, свързаната със заподозряното превозно средство информация, както и за пътуващите в него.

Глава 9 - Охранително разузнаване

За охранителния екип, набирането, поддръжката и анализа на информация за потенциални заплахи се нарича **охранително разузнаване**. Въпреки, че уменията за работа с огнестрелно оръжие и специализираните уменията за шофиране са необходими, използването им по време на работа показва, че са пропуснати възможности за предвиждане и предотвратяване на нападение. За да може екипът, да предвиди и предотврати евентуално нападение, членовете му трябва, да разпознаят заплахата.

Охранителното разузнаване се дефинира, като надеждна и проверима информация, получена от тези, които анализират и използват информация имаща тактическа и стратегическа стойност за по-добра защита на охраняваното лице. Охранителното разузнаване трябва да бъде надеждно и проверимо, ако то ще се използва за намаляване на възможността за нападения срещу дадено охранявано лице. Разузнавателната информация трябва да произлиза от лица, групи и служби, на които може да се вярва. Важно е, да се познават надеждните ресурси в района, където се набира разузнавателна информация.

9.1. Набиране на охранителна разузнавателна информация

Целта на охранителното разузнаване е да предвижда и предотвратява нападения. Охранителното разузнаване включва набирането и поддържането на информация за заплахите срещу охраняваното лице. Когато се придобие разузнавателна информация за конкретни заплахи срещу конкретно охранявано лице, трябва да се направят папки/досиета за тези заплахи, за бъдещи справки. Тази информация е критично важна, когато се извършват цялостни предварителни проверки на обекти. Тя предоставя възможността, да се вземат ефективни охранителни контрамерки, като разширението на конфигурациите на охранителния екип, в зависимост от нивото на заплахата.

9.2.Анализ на заплахите

Набирането на разузнавателна информация за заплахите е от изключително значение за предвиждането и предотвратяването на нападение срещу охраняваното лице. Набирането на такава информация обаче е безполезно, ако разузнавателната информация не бъде систематично анализирана, за да се определи нейната надеждност. Постоянният и задълбочен анализ на разузнавателната информация за заплахите е проактивният подход, който постига следното:

- Помага за потвърждаването на потенциална(и) заплаха(и) ;
- Помага за идентифицирането на схеми и тенденции на тактиките на заплахите;
- Установява нуждите за повишаване на охранителните мерки, за да се преодолее всяка потенциална заплаха;

Осигурява максимизирането на ресурсите на охранителния екип, за да се пази охраняваното лице.

9.3.Предимства на охранителното разузнаване

Охранителното разузнаване предоставя няколко оперативни предимства на охранителния екип: набраната информация позволява на охранителният екип да предвижда и предотвратява нападения. Например, дава възможност, да се прецени дали една евентуална заплаха изисква увеличаване на охранителния екип.

Набраната информация трябва да идентифицира всички конкретни заплахи, които касаят охраняваното лице. Разузнавателната информация трябва също да посочва местонахождението на познатите местни престъпни групировки . Оперативните охранители трябва да имат предвид всички предишни заплахи, насочени към охраняваното лице. Избрани членове на охранителния екип анализират и оценяват придобитата разузнавателна информация и информират съответните лица за потенциалните заплахи.

Анализът на разузнавателната информация може да предостави предупредителни сигнали, които са характерни за конкретна група или конкретна заплаха.

Другите действащи охранителни екипи могат да предоставят текущото разузнаване за конкретни лица, групи, места, тактики, техники и скорошна активност.

Местните хора познават района най-добре, защото те посещават пазарите/магазините и другите обществени места, където други хора се събират. Като посещават тези места, те получават информация за членовете на тяхната общност. Използването на тези лица, като източници на разузнавателна информация, може да даде информация от първа ръка, за това как обществото се чувства, както и за действия, които те могат да предприемат.

Реномираните медийни източници обикновено имат репортери, които са в пряк контакт с враждебни лица и групи. Тези медийни източници могат да осигурят актуална и подходяща разузнавателна информация за потенциални заплахи срещу охраняваното лице.

Охранителният екип може да координира активни дейности за набиране на ресурси. Тези дейности могат да включват инфилтриране на тълпата, подходящи разследвания, и откриване на наблюдение. Когато се поддържа връзка с източници на разузнавателна информация, не трябва да се забравя, че е добре да има взаимно споделяне на разузнавателната

информация. Лицата, участващи в охранителното разузнаване събират критичната информация, приоритизират я, и подробно я проучват. Критично-важната информация, която е получена преди посещение на охраняваното лице, трябва да се обработи възможно най-бързо.

Създава се редовен график за комуникация със сътрудническите групи ресурси, за да се гарантира обмена на жизнено-важна информация. Поддържа се контакт с местните търговци, работещи и живеещи в близост до къщата и офиса на охраняваното лице. Тези хора са неразделна част от общността и редовно общуват с голяма част от местното население. Наблюдаването на ежедневните местни дейности в близост до къщата, офиси и редовните маршрути на охраняваното лице.

9.4.Поддържане и анализ на охранителното разузнаване

След набирането на разузнавателна информация, важно е всичката документация, да бъде организирана. Основни мерки, които да се имат предвид при поддържане на разузнавателна информация:

Поддържане на компютърен файл/досие или отделна тетрадка с разузнавателна информация за конкретни лица, групи места и дейности в командния център, за бъдещи справки;

Запаметяване и съхранение на всички имейли, и хартиени документи за конкретни лица, групи, места и дейности ;

Маркиране на ключовите точки във всички съответни имейли и хартиени документи за бърза справка.

За да анализират правилно набраната разузнавателна информация, охранителите трябва да следят стереотипите на поведение в местната общност. Тези промени в поведението могат да подскажат на охраната, да разгледа съществуващите налични разузнавателни данни за минали нападения. По този начин, охранителите могат да успеят, да идентифицират ясни прояви на дейности, свързани с конкретни престъпни групи.

Например ,повечето местни жители се срещат в събота вечер на пазара, за да общуват. Тогава, една събота вечер, няма никой на пазара. Празният пазар може да показва, че местните жители са открили, че ще има нападение, така, че всички те са далеч от пазара.

Или говорим по телефона с определено лице за контакт всяка трета Неделя. Минават две седмици и никой не се обажда. Липсата на обаждане може да посочи, че нещо се е случило с лицето за контакт или, че лицето за контакт е заплашено затова, че ни дава разузнавателна информация.

Охранителното разузнаване предоставя много информация, която може да се използва за предотвратяване на нападения. Охранителите не бива да пренебрегват незначителни инциденти. Те винаги трябва да бъдат нащрек за заплахи и промени в местната обстановка. Понякога привидно малки инциденти могат да бъдат сигнал за вражеска дейност.

9.5.Използване на охранителното разузнаване

Охранителното разузнаване не е от полза, ако го няма. Оперативните охранители трябва да предадат всичката актуална разузнавателна информация на основния телохранител и водача на смяната, колкото е възможно по-бързо. Всяко забавяне на предаването на тази информация, може да даде време на престъпниците да извършат нападението.

Делегирането на отговорностите е много важно. След набирането на разузнаване, осигуряваме това, основният телохранител и водачът на смяната да бъдат осведомени своевременно. Съответната разузнавателна информация трябва да бъде предоставен на всички членове на охранителния екип. Това трябва да включва снимки, описания на хора, видове превозни средства.

Въпреки, че основният телохранител носи крайната отговорност, по отношение на разузнаването, което касае охраняваното лице, отговорностите често се делегират на авангарда.

В случай на по-голям/разширен охранителен екип, отговорностите могат да бъдат допълнително делегирани на конкретно избран оперативен

охранител. В случай, че има високо ниво на заплаха, може да се сформира отделно звено за охранително разузнаване. След обсъждане на наличната разузнавателна информация, основният телохранител и водачът на смяната трябва да вземат решение, дали да се промени планираното придвижване на охранителния екип.

Заклучение

Редовно поддържащото обучение е изключително важна за работата на охранителния екип. Всички оперативни охранители в охранителния екип трябва да практикуват техните роли и отговорности, за да поддържат техните умения и нивото на подготовка.

Докато продължаваме кариерата в сферата на охраната, трябва да сме пожизнено готови за поддържане на нашите умения за оперативна охрана. Нашите охранителни тактики, точна стрелба, техники за наблюдение и протоколи за комуникации, трябва да се затвърждават редовно, докато не станат автоматични. Това ще изисква обмислена организация и дисциплина от нас, и фирмата за която работим, планирането на обхвата, времето и оборудването и координацията с другите членове на екипа, за да планираме обучението на екипа.

Всички служители на охранителния екип трябва да практикуват уменията, които са конкретно свързани с придвижването на охраняваното лице от едно място на друго. Тези умения включват упражнения в пешеходните формации, движения на кортежа, пристигане и отпътуване, спешни евакуации и нападение срещу охраняваното лице. Два от най-опасните за охраняваното лице моменти, са пристигането на и отпътуването от обекта, когато кортежът е спрял и охраняваното лице е извън автомобила. Оперативните охранители трябва да упражняват своите умения за наблюдение, комуникации и формации в контекста на реалистични упражнения в сценарии на нападение. Оперативните охранители също трябва редовно да упражняват евакуация на охраняваното лице извън автомобил, в случай, че автомобилът излезе от строя по време на нападение.

Оперативните охранители трябва да бъдат вещи в употребата на техните оръжия. На оперативните охранители често се налага, да придвижват охраняваното лице през многолюдни места. Способността на оперативния охранител да различава между заплахи и не-заплахи, и ефективно да стреля по застрашаващи живот лица с точен, контролиран огън е

изключително важно. Практикуването на уменията в тактическа точна стрелба, в различни метеорологични условия и светлина е критично важно, за израстването и поддръжката на нашите умения на оперативен охранител. Другите специфични за охранителния екип умения, като например работата на авангарда и спешните медицински мерки са жизненоважни за цялостната работа на екипа. Вещите и задълбочени предварителни оперативни посещения за изключително важни за безопасността и успеха на мисията. Оперативните охранители трябва постоянно да актуализират и преразглеждат предишната работа на авангарда на обектите, които се посещават често от охраняваното лице, за да се гарантира, че информацията за това място все още е актуална.

В зависимост от стандартните оперативни процедури на нашата фирма, всички членове на екипа трябва да практикуват шофиране на автомобилите, за да се гарантира, че всеки един оперативен охранител може, ако е необходимо, да откара охраняваното лице извън зоната на нападение. Редовните упражнения са важни и физическите тренировки трябва винаги, да бъдат част от тренировъчния режим. Началниците трябва да установят стандарти за физически постижения, за всички оперативни охранители, за да гарантират, че те са способни да извършат оперативната работа на охранителния екип.

Пълно-мащабното, основаващо се на сценарии обучение, което включва съвместната работа на други оперативни охранители и помощни елементи, трябва да се провежда редовно и често. Участниците в това обучение трябва да извършват предварителни оперативни посещения, да избират предварителните постове и да извършват различни сценарии със заплахи, при които екипът комуникира и реагира на заплахите по подходящ начин. Провеждането на практически упражнения, заедно с членовете на охранителния екип ще ни подготви, да реагираме в съответствие със заплахата спрямо охраняваното лице по време на евентуална оперативна охранителна мисия.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

www.academi.com

www.ebssa.net

www.armourgroup.uk.com

www.euseca.com

Резюме

Иванов М. Охрана на застрашени физически лица . Научен ръководител доц. Г. Петришки. София 2017 . Катедра „Национална сигурност“.

Магистърска програма

„Информационна сигурност“. УНИБИТ. 111 стр. Брой източници – 4, списък на фигурите в текста – 47, приложения – 0.

Целта на магистърската теза е да обясни основните отговорности на всеки един участник в охранителния екип, основните отговорности , основните формации за движение в кортеж , и пешеходни формации, както и реагиране на нападение срещу охраняваното лице.

В магистърската теза се разглеждат отделните елементи на физическата охрана, тактики, основни принципи и правила, които е изключително важно да се спазват, за да бъде успешна една охранителна операция.

Съдържа описание на базата на моя практически опит, изкарани курсове и квалификации , както и от практиката ми в частната охранителна компания в която съм служител.